

METODICKÉ DOPORUČENÍ
PRO POSKYTOVÁNÍ SLUŽEB
ŠKOLSKÝCH PORADENSKÝCH
ZAŘÍZENÍ ŽÁKŮM
S NEDOSTATEČNOU
ZNALOSTÍ VYUČOVACÍHO
JAZYKA (A Z ODLIŠNÉHO
KULTURNÍHO PROSTŘEDÍ)

MŠMT
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Praha, 2. září 2021; aktualizace ke dni 2. 3. 2022

OBSAH

1. Úvod	3
2. terminologická vymezení	3
2.1 Žák-cizinec v legislativě.....	4
2.2 Odlišné kulturní prostředí	4
2.3 Žák z odlišného kulturního prostředí v legislativě.....	5
3. Žáci s nedostatečnou znalostí vyučovacího jazyka.....	5
3.1 Jazyková příprava	5
3.2 Čeština jako druhý jazyk.....	6
3.3 Podpůrné opatření posílení výuky češtiny jako cizího (druhého) jazyka	7
Podpůrná opatření třetího stupně	7
Podpůrná opatření druhého stupně	8
Podpůrná opatření prvního stupně.....	8
3.4 Potřeby žáků podle věku a stupňů vzdělávání	9
4. Podpůrná opatření k zajištění speciálních vzdělávacích potřeb žáků s nedostatečnou znalostí vyučovacího jazyka (a odlišného kulturního prostředí)	10
Podpůrná opatření prvního stupně.....	10
Podpůrná opatření druhého stupně	10
Podpůrná opatření třetího stupně	11
5. Doporučení pro vzdělávání žáka s nedostatečnou znalostí vyučovacího jazyka (a z odlišného kulturního prostředí) a následná péče	12
5.1 Příklady podpůrných opatření.....	12
Metody výuky (1. až 3. stupeň podpůrných opatření)	12
Úpravy obsahu vzdělávání (2. a 3. stupeň podpůrných opatření)	13
Náhrada cizího jazyka a dalšího cizího jazyka.....	13
Pedagogická intervence (1. stupeň podpůrných opatření)	14
Asistent pedagoga (3. stupeň podpůrných opatření)	14
Organizace vzdělávání (1. až 3. stupeň podpůrných opatření)	14
Hodnocení (1. až 3. stupeň podpůrných opatření)	15
Pomůcky (2. a 3. stupeň podpůrných opatření).....	15
Úprava podmínek při přijímacím řízení a následném vzdělávání na SŠ	15
Ukončování středoškolského vzdělávání.....	15
6. Metodická podpora pedagogických pracovníků škol	16
7. Poradenský proces se žákem s nedostatečnou znalostí vyučovacího jazyka v ŠPZ	16
7.1 Specifika poradenského procesu se žákem s nedostatečnou znalostí vyučovacího jazyka	17
Vstupní podklady pro vyšetření žáka a zajištění tlumočnicka	17

Zapojení tlumočnicka	18
Vstupní rozhovor před vlastním vyšetřením	18
Vlastní vyšetření a závěrečný rozhovor.....	20
Příklady vybraných kulturních a lingvistických specifik jednotlivých minorit	20
Ukrajinci.....	20
Slováci.....	20
Vietnamci.....	21
Romové	21
8. Specifikace diagnostické činnosti se žáky s nedostatečnou znalostí vyučovacího jazyka.....	22
8.1 Principy dynamické diagnostiky při práci se žáky s nedostatečnou znalostí vyučovacího jazyka.....	23
WISC-III (WECHSLEROVA INTELIGENČNÍ ŠKÁLA PRO DĚTI)	26
SON-R (NEVERBÁLNÍ INTELIGENČNÍ TEST)	28
IDS (INTELIGENČNÍ A VÝVOJOVÁ ŠKÁLA PRO DĚTI VE VĚKU 5–10 LET)	28
ACFS (DYNAMICKÁ DIAGNOSTIKA KOGNITIVNÍCH FUNKCÍ U DĚTÍ).....	28
WJ-IE (WOODCOCK–JOHNSON TESTY KOGNITIVNÍCH SCHOPNOSTÍ, MEZINÁRODNÍ EDICE)	29
CFT 20-R (CATTELLŮV TEST FLUIDNÍ INTELIGENCE)	29
8.3 Speciálně pedagogická diagnostika	29
8.4 Diagnostika adaptivního chování	30
8.5 Interpretace výsledků vyšetření	33
9. Seznam použitých zdrojů.....	34
Legislativní dokumenty.....	34
Další elektronické zdroje	34
Tištěné publikace.....	35
10. Přílohy.....	38
10.1 Vzor čestného prohlášení o tlumočnických službách v rámci vyšetření v ŠPZ.....	38
10.2 Vybrané statistiky k počtu cizinců v MŠ, ZŠ a SŠ k 30. 9. 2020.....	39

1. ÚVOD

Vážení pracovníci školských poradenských zařízení,

Metodické doporučení pro poskytování služeb školských poradenských zařízení (ŠPZ) žákům s nedostatečnou znalostí vyučovacího jazyka (a z odlišného kulturního prostředí) vytvořil Národní pedagogický institut ČR (NPI ČR). Vzniklo úpravou a aktualizací dokumentu *Metodické doporučení pro poskytování péče žákům s odlišným mateřským jazykem ve školských poradenských zařízeních*, vypracovaného v roce 2019 pracovníky Národního ústavu pro vzdělávání (NÚV) ve spolupráci se členy pracovní skupiny NÚV – krajskými koordinátory péče o žáky-cizince, tvořené psychology a speciálními pedagogy PPP. Provází základními aspekty poskytování poradenské péče žákům s nedostatečnou znalostí vyučovacího jazyka (a z odlišného kulturního prostředí).

Praxe poskytování poradenských služeb této cílové skupině dětí, žáků a studentů se v rámci celé České republiky (dále jen ČR) velmi liší, k čemuž přispívá řada faktorů, mimo jiné i jejich nerovnoměrné rozložení po krajích či městech. Cílem tohoto metodického doporučení je přispět k většímu sjednocení těchto služeb.

Klíčová slova:

Diagnostika, podpůrná opatření, poradenský proces, žák-cizinec, žák s odlišným mateřským jazykem, žák z odlišného kulturního prostředí, žák s jinými životními podmínkami, žák s nedostatečnou znalostí vyučovacího jazyka.

V materiálu využíváme u vybraných odstavců tato označení:

- I** **Informativní části** (označené piktogramem **I**) – v těchto pasážích MŠMT informuje o některých zásadních skutečnostech.
- D** **Doporučující části** (označené piktogramem **D**) – v těchto pasážích MŠMT metodicky podporuje školy a školská zařízení.
- §** **Závazné části** (označené piktogramem **§**) – v těchto pasážích MŠMT poskytuje informace o souvisejících závazných pravidlech vycházejících z platných právních předpisů, které v dané souvislosti považuje MŠMT za stěžejní.

2. TERMINOLOGICKÁ VYMEZENÍ

- I** Pro účely tohoto metodického doporučení označujeme dítě, žáka i studenta souhrnně pojmem „žák“. Termínem „žák“ jsou pro větší přehlednost textu označovány také obě pohlaví (tj. žák i žákyně). Pokud nehrozí nejednoznačnost významu, využíváme v zájmu co největší přehlednosti a srozumitelnosti textu výraz „žák“ také mimo výše uvedený souhrnný význam, tj. bez zahrnutí dětí a studentů, jen pro označení žáků v povinném vzdělávání, a rovněž výraz „dítě“ (viz například sousloví děti a žáci nebo případy, kdy je výrazem dítě označován potomek svých rodičů nezávisle na jeho věku a školním zařazení).

Současné právní předpisy vymezují žáka-cizince a žáka z odlišného kulturního prostředí. V rámci tohoto metodického textu budeme pracovat i s termínem žák s odlišným mateřským jazykem, který se běžně používá v praxi, je významově totožný s termínem žák s nedostatečnou znalostí vyučovacího jazyka (a z odlišného kulturního prostředí), ale nemá oporu v legislativních předpisech. Termín žák-cizinec je užíván v § 20 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „školský zákon“). Dále zavádíme termín žák s nedostatečnou znalostí vyučovacího jazyka a používáme ho v tomto textu jako zastřešující pojem, který uplatňujeme nejen na žáky-cizince a žáky bez státního občanství, ale i na české občany s potřebou podpory v češtině, ať už je jejich rodným jazykem, či nikoli. Pro celou tuto skupinu žáků je společné to, že je nedostatečná znalost komunikativní či akademické češtiny znevýhodňuje ve školním vzdělávání a patří do skupiny žáků se speciálními vzdělávacími potřebami.

2.1 ŽÁK-CIZINEC V LEGISLATIVĚ

§

Z ustanovení § 20 školského zákona vyplývá, že žák-cizinec je žákem s jinou státní příslušností než českou, který plní povinnou školní docházku na území České republiky. Školský zákon zajišťuje podle § 20 občanům Evropské unie a cizincům pobývajícím na území ČR přístup ke vzdělávání a školským službám za stejných legislativních podmínek jako žákům s českým občanstvím. Týká se to předškolního vzdělávání, základního vzdělávání, středního vzdělávání a vyššího odborného vzdělávání, jazykového a uměleckého vzdělávání včetně vzdělávání při výkonu ústavní a ochranné výchovy.

/

Termín žák-cizinec nezohledňuje znalost či neznalost českého jazyka a potřebnou míru podpory. Situace každého žáka je specifická a potřeba podpory v českém jazyce se týká pouze některých žáků s cizím státním občanstvím.

Vzhledem k tomu, že dítě podle cizineckého zákona získává stejný druh pobytu na území ČR, jako mají jeho rodiče, může se jednat o žáky, kteří se narodili rodičům-cizincům již v České republice, absolvují od počátku školní docházku v České republice, češtinu ovládají na úrovni rodilého mluvčího a nepotřebují žádnou podporu ze strany školy nebo ŠPZ. Stejně tak ovšem může jít o žáky, kteří žijí v České republice velmi krátkou dobu, mají jiný mateřský jazyk než češtinu a jsou ve školním vzdělávání znevýhodněni z důvodu nedostatečné znalosti češtiny a nedostatečné podpory ze strany rodiny, která vzhledem k jazykové bariéře není schopna žákovi pomoci ve vzdělávání. Jazykovou podporu naproti tomu mohou potřebovat i žáci s českým občanstvím a nedostatečnou znalostí vyučovacího jazyka (z odlišného kulturního prostředí), jak je popisováno níže.

§

Podle § 20 je žákům-cizincům na rozdíl od českých občanů s nedostatečnou znalostí češtiny poskytována bezplatná jazyková příprava k začlenění do základního vzdělávání.

§ 20 odst. 4 školského zákona dále vymezuje podmínky ve vztahu k přijímacímu řízení na střední školy, kdy v případě konání přijímacího řízení ke vzdělávání na středních a vyšších odborných školách se na žádost promíjí přijímací zkouška z českého jazyka, pokud je součástí přijímací zkoušky. Prominutí je možné v případě, že žáci získali předchozí vzdělání **ve škole mimo území ČR. Zkouška je nahrazena rozhovorem**, který prokáže nezbytnou znalost českého jazyka nutnou v daném oboru vzdělání. Žádost je podávána zletilým žákem-cizincem či zletilým žákem dlouhodobě pobývajícím v zahraničí či jeho zákonným zástupcem.

V § 20 odst. 4 školského zákona se hovoří také o nároku na úpravu podmínek a způsobu konání zkoušky ze zkušebního předmětu český jazyk a literatura u společné části maturitní zkoušky, tak, aby byl zachován rovný přístup ke vzdělání. To je ovšem možné pouze u osob, které se vzdělávaly alespoň 4 roky v předcházejících 8 letech před příslušnou zkouškou ve škole mimo území ČR. Uzpůsobení je stanovené vyhláškou č. 405/2020 Sb., o bližších podmínkách ukončování vzdělávání ve středních školách maturitní zkouškou, ve znění pozdějších předpisů, kde se hovoří o tom, že se na žádost zletilého žáka či jeho zákonného zástupce prodlužuje doba konání didaktického testu z českého jazyka a literatury o 30 minut a písemné práce z českého jazyka a literatury o 40 %. Při konání didaktického testu má žák možnost použít překladový slovník, při konání písemné práce překladový slovník a slovník spisovné češtiny. O tuto úpravu žádá zletilý žák ředitele střední školy bez doporučení školského poradenského zařízení. Základní, střední a vyšší odborné vzdělávání je možné na základě doporučení ŠPZ prodloužit až o 1 rok (podpůrné opatření 3. stupně), a to u žáků s nedostatečnou znalostí vyučovacího jazyka (a z odlišného kulturního prostředí).

2.2 ODLIŠNÉ KULTURNÍ PROSTŘEDÍ

/

Odlišné kulturní prostředí může mít následující projevy odlišnosti: rozdíly pramenící z příslušnosti k jiné kultuře, úroveň znalosti českého jazyka, hodnotová orientace, zvyky, tradice, filozofická východiska pohledu na život, genderová témata, absence možnosti rodiče pomáhat dítěti se vzděláváním z důvodu nedostatečné znalosti českého jazyka nebo absence vzdělání, případně vzdělání v jiném

vzdělávacím systému, oblečení a jiné uvědomované prvky kultury, užívání symbolů a řada dalších okolností spojených s jiným kulturním prostředím, které mohou mít dopad do organizace a průběhu vzdělávání. Odlišné kulturní prostředí se může týkat některých azylantů, uprchlíků, etnických minorit, cizinců s trvalým pobytem na území ČR, případně i bilingvních rodin.

2.3 ŽÁK Z ODLIŠNÉHO KULTURNÍHO PROSTŘEDÍ V LEGISLATIVĚ

§

Kromě skupiny žáků-cizinců definovaných v § 20 školského zákona existuje i velká skupina žáků s českou státní příslušností, pro které není čeština mateřským jazykem, nebo ji dokonale neovládají, a jsou tak rovněž součástí skupiny žáků *s nedostatečnou znalostí vyučovacího jazyka*. **Zpravidla patří do kategorie žáků z odlišného kulturního prostředí** podle přílohy 1 vyhlášky č. 27/2016 Sb., o vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných, ve znění pozdějších předpisů. Jedná se o například o žáky narozené v České republice, jejichž rodiče hovoří jiným jazykem než českým, o žáky, kteří mají českou státní příslušnost, ale nemají dostatečnou znalost českého jazyka. K zajištění speciálních vzdělávacích potřeb těchto žáků využíváme podpůrná opatření (dále též jen „PO“) podle § 16 školského zákona, zvláště pak posílení výuky českého jazyka jako jazyka cizího (druhého).

3. ŽÁCI S NEDOSTATEČNOU ZNALOSTÍ VYUČOVACÍHO JAZYKA

I

U skupiny žáků s nedostatečnou znalostí vyučovacího jazyka, ať už jsou občany ČR, či nikoli, nejčastěji nacházíme tyto společné charakteristiky: potřeba adaptace na nové jazykové a kulturní prostředí, potřeba dopomoci s domácí přípravou a celkově nedostatečná podpora jejich vzdělávání ze strany rodiny z důvodu neznalosti jazyka výuky nebo i sociálního znevýhodnění (např. spojeného s přesídlením do nové země). Každý žák reaguje na tyto skutečnosti (nebo i na případné další, s výše uvedenými skutečnostmi přímo nesouvisící zátěžové faktory) svým specifickým způsobem. Je třeba zjistit, jak se promítají do jeho chování a prožívání – očekávatelnými reakcemi jsou např. úzkostné ladění, pasivita, negativismus a jiné projevy agrese, ale také stesk, negativní prožitky spojené se snížením úspěšnosti ve vzdělávání a/nebo s obtížemi ve vytváření potřebných sociálních vazeb.

V odborných publikacích (Cummins, 2000) se uvádí, že komunikativní znalost jazyka si žák osvojí za jeden až dva roky, akademickou znalost, která mu umožní psát slohové cvičení na úrovni rodičského mluvíčího, až za sedm let. V případě neznalosti nebo minimální znalosti jazyka je nezbytné bez odkladu a v nejkratší možné době začít žákovi poskytovat jazykovou podporu v češtině, ať již formou **intenzivní jazykové přípravy** podle § 20 školského zákona, tj. bez nutnosti jeho vyšetření v ŠPZ, nebo ve formě podpůrných opatření podle § 16 školského zákona – zejména podpůrného opatření posílení výuky českého jazyka jako cizího (druhého) jazyka.

3.1 JAZYKOVÁ PŘÍPRAVA

§

Podle **§ 20 školského zákona** je žákům-cizincům poskytována bezplatná jazyková příprava k začlenění do **základního vzdělávání**. Uskutečňuje se prezenční nebo distanční formou ve škole, která je určena krajským úřadem nebo přímo vyhláškou č. 48/2005 Sb., v rozsahu maximálně 200 hodin po dobu nejvýše 10 měsíců a je určena žákům, **kteří plní povinnou školní docházku na území České republiky nejvýše 12 měsíců (ve školním roce 2021/22 nejvýše 24 měsíců).**

Rozsah jazykové přípravy je 100 až 200 hodin, přičemž u každého žáka-cizince určí rozsah ředitel školy, ve které se žák bude účastnit jazykové přípravy, podle vstupního ověření znalostí, které umožní rozsah přípravy diferencovat s ohledem na konkrétní potřeby žáků-cizinců. Ověření znalostí žáka může proběhnout například formou jednoduchého orientačního testu, který je součástí kurikula češtiny jako druhého jazyka pro základní vzdělávání. Test a kurikulum jsou dostupné

na stránkách <https://www.msmt.cz/vzdelavani/zakladni-vzdelavani/kurikum-cestiny-jako-druheho-jazyka> a <https://cizinci.npi.cz/kurikum-cdj-pro-zakladni-vzdelavani-zverejneno/>.

Cílem této jazykové přípravy je poskytnout žákovi základní jazykové a sociokulturní kompetence. Tempo osvojování češtiny závisí na individuálních schopnostech a předpokladech každého žáka. V rámci 200 hodin jazykové přípravy na základní škole se očekává, že úplný začátečník bude schopen dosáhnout úrovně 1 kurikula češtiny jako druhého jazyka, avšak tato znalost mu ještě plně neumožní se zapojit do výuky v běžné třídě. Doporučená je následná podpora, ať již je školou poskytována přímo, nebo na základě doporučení ŠPZ. V průběhu poskytování jazykové přípravy v určené škole musí být žák vhodně podporován ve své kmenové škole (úprava obsahu a metod výuky, vhodné pomůcky, pedagogická intervence). **Žáci, kteří budou absolvovat jazykovou přípravu v určené škole, budou uvolňováni automaticky z výuky, kterou zameškají, to znamená bez doporučení ŠPZ.**

Dětem-cizincům v **povinném předškolním vzdělávání** je bez nutnosti vyšetření v ŠPZ poskytována jazyková příprava v rozsahu 1 hodiny týdně, pokud má škola čtyři a více dětí-cizinců, **pro které je předškolní vzdělávání povinné**. Hodina je hrazena navýšením PHmax školy a je podle možností a podmínek mateřské školy rozdělena do několika bloků v průběhu týdne, a to ve skupině zřízené v souladu s vyhláškou č. 14/2005 Sb., o předškolním vzdělávání, ve znění pozdějších předpisů. Pokud má škola jednoho až tři děti-cizince, **pro které je předškolní vzdělávání povinné**, vykonává jazykovou podporu v rámci běžné činnosti.

3.2 ČEŠTINA JAKO DRUHÝ JAZYK

Druhý jazyk se oproti cizímu jazyku liší především **významem v životě žáka**. V případě druhého jazyka jde o jazyk, na kterém je uživatel existenčně závislý z hlediska školní docházky a integrace do společnosti. V souvislosti s tím jsou v případě druhého jazyka také zvýšené nároky na míru rozvoje sociokulturní kompetence. Specifikem češtiny jako druhého jazyka je především to, že je žák vystaven silné potřebě naučit se už **na velmi nízké úrovni pokročilosti specifickou slovní zásobu**, která je určující pro školní prostředí, ale není obsažena v běžných učebnicích češtiny pro cizince. Rozdíl mezi druhým a cizím jazykem je v neposlední řadě také v tom, že **žák je velice záhy vystaven různým variantám češtiny** jak na rovině slovní zásoby, tak na rovině stylistické a fonetické. Výuka se zpočátku zaměřuje především na výuku základních jazykových funkcí (pozdravy, poděkování, prosba apod.) a kompenzačních strategií (umí říct, že nerozumí, požádat o zopakování). Z komunikačního hlediska převládá v první fázi vyučování obvykle výuka mluvení a poslechu nad výukou čtení a psaní a výuka základní slovní zásoby nad výukou gramatiky.

Z výše zmíněných důvodů NPI ČR při tvorbě **kurikula češtiny jako druhého jazyka** záměrně nevyužíval škálu stanovenou Společným evropským referenčním rámcem pro jazyky (SERRJ), neboť není zaměřena na studium druhého jazyka, nýbrž cizího jazyka, i když se mezi nimi dají nalézt v popisech jednotlivých úrovní mnohé paralely. Zatím byly stanoveny 3 úrovně češtiny jako druhého jazyka, které jsou volně inspirovány popisy finštiny a švédštiny jako druhého jazyka. Vzhledem k tomu, že SERRJ je evropsky uznávaný dokument, uvádíme pro lepší přehlednost také paralely mezi úrovněmi češtiny jako druhého jazyka a SERRJ: **Úroveň 1 češtiny jako druhého jazyka (ČDJ) orientačně odpovídá úrovni A1 podle SERRJ, úroveň 2 ČDJ úrovni A2, úroveň 3 ČDJ úrovni B1.**

*SERRJ vydaný Radou Evropy popisuje šest úrovní dovedností, A1, A2, B1, B2, C1 a C2, v těchto oblastech: poslech a čtení s porozuměním, ústní a písemný projev a ústní interakce. Samotný SERRJ není uzpůsoben specifikům žákovské populace do 15 let a jednotlivé dovednosti popisuje z pohledu uživatele cizího, nikoli druhého jazyka. Rada Evropy v roce 2018 vydala upřesňující deskriptory pro děti a mládež ve věku 7 až 10 let a 11 až 15 let – *Collated Representative Samples of Language Competences Developed for Young Learners*. Tyto popisy úrovní pro jednotlivé věkové kategorie byly využity při tvorbě sebehodnotících deskriptorů, které jsou dostupné (po registraci) na <https://ejp.rvp.cz>.*

K určení toho, zda žák potřebuje intenzivní jazykovou podporu, či je schopen zapojit se do vzdělávání v běžné třídě, lze využít jednoduchý orientační test dostupný ze stránek <https://www.msmt.cz/vzdelavani/zakladni-vzdelavani/kurikulum-cestiny-jako-druheho-jazyka> a <https://cizinci.npi.cz/kurikulum>. Od úrovně 2 je již žák 3. a vyššího ročníku ZŠ schopen účastnit se výuky v běžné třídě, u žáka MŠ a 1. a 2. ročníku ZŠ stačí úroveň 1 (orientačně A1). Pro pedagogickou diagnostiku a orientační určení jazykových úrovní lze také využít výše zmíněné sebehodnotící deskriptory dostupné na <https://ejp.rvp.cz>. **Jazykové dovednosti žáka jsou však stále velmi omezené, a aby mohl zažít školní úspěch, potřebuje dlouhodobou podporu ve výuce všech předmětů.**

3.3 PODPŮRNÉ OPATŘENÍ POSÍLENÍ VÝUKY ČEŠTINY JAKO CIZÍHO (DRUHÉHO) JAZYKA¹

Dětem a žákům, kteří nejsou zahrnuti do jazykové přípravy podle § 20 školského zákona (dětí MŠ mimo povinný předškolní ročník, žáci středních škol, žáci ZŠ s českým státním občanstvím a žáci-cizinci, kteří se v české škole vzdělávají více než 24 měsíců ve školních letech 2021/22 a 2022/23 a od roku 2024/25 více než 12 měsíců), a žákům, kteří jazykovou přípravu již ukončili, ale nadále potřebují podporu v češtině, je jazyková podpora zajišťována podle vyhlášky č. 27/2016 Sb., o vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných, ve znění pozdějších předpisů.

Podpůrná opatření třetího stupně

Žák s nejvyšší potřebou podpory je v češtině jako druhém jazyce zpravidla na úrovni 0 (vůbec neumí česky) nebo 1.

Charakteristika jazykových dovedností žáka na úrovni 0

Žák nedokáže odpovědět na otázky týkající se jeho osoby a rodiny, i když mu partner v komunikaci aktivně napomáhá. Nerozumí běžně užívaným frázím. Nedisponuje v mluveném a písemném projevu slovní zásobou užívanou v nejčastějších komunikačních situacích. Neovládá dokonale českou abecedu.

Charakteristika jazykových dovedností žáka na úrovni 1

Do rozhovoru se zapojuje za předpokladu, že komunikační partner mluví pomalu, zřetelně a komunikaci přizpůsobuje řečovým schopnostem a dovednostem žáka, volí vhodný kód a žákovi dopomáhá s formulací. Žák dokáže správně reagovat na jednoduché otázky (Kdo..., Co..., Kdy..., Kam...) a orientuje se v situacích, které vycházejí z jeho bezprostřední zkušenosti (škola a školní třída, rodina). Jeho projev je velice jednoduchý, jednoslovný nebo dvouslovný, užívá jednoduché věty. Výslovnost je nedokonalá se známkami jinojazyčného akcentu. Projev je z velké části gramaticky chybný.

Dokáže pojmenovat známé předměty a rozpoznat známé výrazy v mluveném i psaném jazyce. Rozumí stručným instrukcím a známým tématům v pomalém a v případě nutnosti opakovaném mluveném projevu. Nerozumí parafrázím.

S ohledem na školní jazyk a jazyk učebnic rozumí tématům s pomocí obrázků a dobře vybraných klíčových slov. Umí napsat známá slova a krátké věty. Potřebuje rozsáhlou podporu ve formě připravených lexikálních i gramatických modelů, aby dokázal produkovat krátký mluvený nebo psaný text.

¹ Poznámka k terminologickému vymezení výuky češtiny u žáků s odlišným mateřským jazykem: Přestože se často používá termín čeština jako cizí jazyk, v metodickém textu je používán termín čeština jako druhý jazyk, neboť lépe vystihuje podstatu učení se češtiny v českém prostředí u žáků s odlišným mateřským jazykem. Termín čeština jako druhý jazyk je spojován s významem pro život žáka – jedná se o jazyk, na kterém je žák existenčně závislý, neboť je to jazyk výuky, žák je každodenně vystaven jeho působení a jazyk umožňuje integraci do společnosti.

Podpůrná opatření druhého stupně

Žák s potřebou podpůrných opatření druhého stupně si češtinu jako druhý jazyk zpravidla osvojil na úrovni 2.

Charakteristika jazykových dovedností žáka na úrovni 2

Dokáže se porozumět v běžných komunikačních situacích ve škole i v osobním životě. Výrazně se zvyšuje schopnost jeho samostatného projevu, pokud je předem připraven. V mluveném i psaném projevu se stále objevuje velké množství chyb. Slovní zásoba se rozšiřuje, stále je ale velice limitovaná, nebrání ale globálnímu porozumění. Ve škole se žák cítí komfortně v běžných komunikačních situacích spojených s jeho osobou, akademický jazyk ještě není ovládnutý.

Práce s učebnicemi, schopnost čtení s porozuměním a porozumění výkladu učitele jsou stále nedostatečné, z důvodu málo rozvinuté slovní zásoby a neznalosti komplexní větné stavby.

Dokáže se vyrovnat se situacemi spojenými s každodenní školní rutinou. Umí použít nejobvyklejší fráze, rozumí opakujícím se situacím a úkolům. Umí psát a mluvit o známých a kontextových tématech. Porozumění vyžaduje pomalou a jasnou řeč nebo známé téma. Dokáže porozumět tématu a vybraným informacím v oblasti naučného diskurzu, může-li se opřít o ilustrace. Rozumí útržkům informací z učebnic založených na titulcích a obrázcích. Učení se novým věcem stále vyžaduje mnoho podpory. Umí vyjádřit, zda rozumí psané nebo mluvené interakci, a pokud je to nutné, umí položit k tématu další otázky. Při mluvení a psaní vychází z připravených modelů a vyžaduje systematickou podporu.

Jazyková úroveň žáka limituje výběr témat a textů. Potřebuje podporu v tom, na co se má během poslechu nebo čtení zaměřit. **Může mít potíže s porozuměním, pokud se v nestrukturovaných interakcích nemůže opřít o konkrétní situační náповědu a dostatečný kontext.**

Učivo češtiny jako druhého jazyka se na úrovni 2 zaměřuje jak na osvojování systému češtiny, tak na práci s psaným jazykem, nácvik práce s textem a na podporu rozvoje čtenářských strategií. Prostředkem k dosažení úrovně 2 je primárně spisovná čeština, ale s ohledem na prostředí, ve kterém je jazyk osvojován, se objevují také prvky běžně mluveného jazyka.

Podpůrná opatření prvního stupně

Podpůrná opatření prvního stupně provádí škola bez doporučení ŠPZ. Zpravidla se jedná o žáky s úrovní češtiny jako druhého jazyka 3 a vyšší.

Charakteristika žáka na úrovni 3

Zapojuje se do široké škály komunikačních situací. Dokáže se vyjádřit srozumitelně a bez přípravy, pokud je mu téma známé. Je schopen participovat ve skupinové diskuzi. Popíše obsah filmu nebo knihy a vypráví fiktivní příběh. Je schopen přednést předem připravenou prezentaci a odpovědět na otázky vztahující se k prezentaci. Zapojuje se do neformální diskuze s rodilými mluvčími na obecná témata, pokud nezahrnuje prvky slangu a není vedena v rychlém tempu. Popíše emoce, náladu, sny, plány do budoucnosti. Zformuluje vlastní názor a obhájí ho. **Sleduje výklad a rozumí jeho hlavním bodům, ale stále potřebuje podporu ze strany učitele.** Píše strukturované texty na známá témata nebo na základě přečteného.

Čte relativně dlouhé texty na různá témata. Dokáže využívat různé informační zdroje a na jejich základě sestavit vlastní text. Píše osobní dopisy, popisy a slohová cvičení na známá a často se opakující témata. **Obsah sdělení je srozumitelný, ale gramatická stránka a využití jazykových prostředků může vykazovat značnou chybovost.**

Při nastavování adekvátní podpory rozvoje jazykových kompetencí žáka je zároveň třeba vzít v úvahu i tyto skutečnosti:

Jazykové kompetence se mohou napříč jednotlivými jazykovými dovednostmi (mluvení, poslech, čtení a psaní) výrazně lišit. Pokud se žák zdá být zdatný ve verbální komunikaci, nemusí to nutně znamenat, že je na stejné úrovni i v dalších dovednostech. Je také třeba ověřit funkční gramotnost v češtině.

Komunikační dovednosti korespondují s mírou znalostí o okolním světě, která je ovlivněna stupněm jeho kognitivního vývoje (věk, pokročilost v mateřském jazyce) a okolním prostředím (včetně školního).

Míra osvojení dovedností čtení a psaní podstatným způsobem ovlivňuje rozsah a charakter textů, kterým je žák schopen porozumět, i textů, které dokáže produkovat.

3.4 POTŘEBY ŽÁKŮ PODLE VĚKU A STUPŇŮ VZDĚLÁVÁNÍ

Nároky na dokonalé ovládnutí jazyka výuky mají vzestupnou tendenci v závislosti na stupni vzdělání. Jsou ovlivněny mimo jiné očekávanými výsledky vzdělávacích oborů, které stanovují rámcové vzdělávací programy (RVP) a které si školy zapracovávají do svých školních vzdělávacích programů (ŠVP). Dalším faktorem jsou postupně se zvyšující nároky vzdělávacího oboru Český jazyk a literatura, který není primárně komunikačně orientován, ale objevuje se v něm mnoho prvků jazykovědy (určování větných členů atd.). V neposlední řadě žák potřebuje jazykovou podporu pro úspěšné složení jednotných přijímacích zkoušek na střední školy a maturitních zkoušek, které jsou konstruovány pro rodilé mluvčí, a nedostatek jazykového citu, schopnost odlišit nuance a neznalosti českých kulturních souvislostí znevýhodňuje žáky, pro které není čeština rodným jazykem.

Relativně nejjednodušší situaci mají žáci MŠ a 1. a 2. ročníku ZŠ. Pro začlenění do výuky v běžné třídě jim postačuje úroveň 1 češtiny jako druhého jazyka a jazyková podpora v rámci kmenové třídy, doplněná o posílení výuky češtiny jako cizího (druhého) jazyka. Dále je třeba je podporovat v rozvoji slovní zásoby a gramaticky správných jazykových konstrukcí. Od 3. ročníku náročnost vzdělávacího obsahu českého jazyka a literatury prudce stoupá, objevují se prvky jazykovědy a požadavky na ovládnutí metajazyka, které jsou vlastní rodilým mluvčím. Navíc přibývá naukových předmětů s velmi specifickou a pro žáky, kteří se učí češtinu jako cizí (druhý) jazyk, velmi obtížnou slovní zásobou. Žák je schopen účastnit se výuky v běžné třídě, pokud dosáhl úrovně 2 češtiny jako druhého jazyka. Nadále potřebuje jazykovou podporu ze strany školy, aby mohl naplnit očekávané výstupy stanovené RVP. Požadavky se ještě zvyšují s přechodem na 2. stupeň a střední školu, kde rapidně přibývají naukové předměty s velmi náročnou slovní zásobou, v českém jazyce a literatuře se objevuje požadavek na rozpoznání literárních druhů a žánrů a v písemném projevu se nacvičují slohové útvary, které vyžadují nejen velmi širokou slovní zásobu, ale i bezchybné užívání jazykových prostředků. Nezbytná je tedy znalost akademické češtiny. Na odborných středních školách je pro úspěšné studium nezbytná znalost nejen komunikativní a akademické češtiny, ale i odborné češtiny související s oborem vzdělávání. **V opačném případě hrozí selhávání ve školním výkonu a předčasný odchod ze vzdělávání.**

Obecně lze říci, že čím později žák s neznalostí nebo minimální znalostí českého jazyka nastoupí do českého vzdělávacího systému, tím větší penzum jazykové podpory bude potřebovat. Významnou roli hrají i **individuální faktory (např. tzv. tiché období, kognitivní vývoj a nadání, povaha, sociokulturní pozadí, osobní historie, klima školy a třídy).**

Z výše uvedeného vyplývá, že i po absolvování intenzivní jazykové přípravy v pověřené škole bude žák pravděpodobně potřebovat další výuku češtiny jako druhého jazyka, aby dosáhl úrovně 2 kurikula češtiny jako druhého jazyka a byl schopen se účastnit výuky v běžné třídě. Pro úspěšné zvládnutí školních nároků bude také potřebovat dlouhodobou podporu ve formě úpravy metod a obsahu výuky, organizace vzdělávání, pedagogické intervence a hodnocení (více v kapitole 5).

Učitelé by měli brát při výuce v potaz nejen obsahovou stránku předmětu, ale soustředit se i na rozvoj češtiny (blíže upřesněno v kapitole 5.1).

Psychosociální pohoda žáka je nezbytným předpokladem pro efektivní učení, školní úspěšnost, eliminaci nežádoucího chování a utváření pozitivního klimatu školy a třídy. Nezbytné je zapojení

pracovníků školního poradenského pracoviště (ŠPP) – výchovných poradců, sociálních pedagogů, školních psychologů a metodiků prevence.

4. PODPŮRNÁ OPATŘENÍ K ZAJIŠTĚNÍ SPECIÁLNÍCH VZDĚLÁVACÍCH POTŘEB ŽÁKŮ S NEDOSTATEČNOU ZNALOSTÍ VYUČOVACÍHO JAZYKA (A ODLIŠNÉHO KULTURNÍHO PROSTŘEDÍ)

Podpůrná opatření prvního stupně

Podpůrná opatření prvního stupně nemají normovanou finanční náročnost a škola je poskytuje bez doporučení ŠPZ. Využívají se v případě, že žák je v osvojení češtiny jako druhého jazyka **na úrovni 3 (orientačně B1 podle SERRJ)**, ale akademický jazyk potřebný pro úspěšné zvládnutí některých (např. odborných nebo naukových) předmětů mu stále činí potíže.

Opatření v rámci prvního stupně (podrobný popis jednotlivých opatření v kapitole 5):

Mateřská škola

Důraz na podporu při běžné činnosti, názornost a komunikaci s rodiči

Základní a střední škola

Plán pedagogické podpory, pedagogická intervence, úpravy metod výuky a organizace vzdělávání, důraz na podporu jazykového rozvoje v rámci jednotlivých předmětů, vedení slovníků, zapojení výukových materiálů pro žáky s nedostatečnou znalostí vyučovacího jazyka do výuky.

Pedagogická intervence by měla být podle potřeby zaměřena nejen na podporu školní přípravy, dovysvětlení a procvičování látky, ale i na podporu interpersonální komunikace, rozvoje sociálních vazeb a začlenění žáka do kolektivu třídy a školy, resp. školského zařízení, jakož i na otázky týkající se (dopadu) rozdílů mezi kulturními vzorci uplatňovanými v rodině a kultuře (resp. v kulturách etnických menšin) a ve většinové společnosti.

Podpůrná opatření druhého stupně

V rámci **2. stupně PO** je charakter speciálních vzdělávacích potřeb ovlivněn zejména odlišným kulturním prostředím nebo jinými životními podmínkami žáka, nedostatečnou znalostí vyučovacího jazyka (**žák je zpravidla na úrovni 2, orientačně A2 podle SERRJ**) a dalšími specifiky, která k zajištění jeho vzdělávacích potřeb vyžadují individuální přístup; lze přistoupit k částečné úpravě obsahu vzdělávání spočívající v posílení výuky českého jazyka jako jazyka cizího (druhého).

Opatření v rámci 2. stupně obecně (podrobný popis jednotlivých opatření v kapitole 5):

Mateřská škola

Výuka češtiny jako cizího (druhého) jazyka 4x 15 minut za týden, nejvýše však 80 hodin
Speciální pomůcky (například materiály na výuku češtiny jako druhého jazyka)

Základní škola

Výuka češtiny jako cizího (druhého) jazyka 3 hodiny za týden, nejvýše však 120 hodin

Úprava obsahu vzdělávání – IVP

Úprava hodnocení

Přizpůsobení organizace a metod výuky

Speciální učebnice a pomůcky (učebnice češtiny jako cizího (druhého) jazyka, slovníky, výukové aplikace)

Pro žáky s nedostatečnou znalostí vyučovacího jazyka a projevy poruch učení a koncentrace 1 hodina speciálně pedagogické péče

Střední škola

Výuka češtiny jako cizího (druhého) jazyka 3 hodiny za týden, nejvýše však 120 hodin

Úprava obsahu vzdělávání – IVP

Úprava hodnocení

Speciální učebnice a pomůcky (učebnice češtiny jako cizího/druhého jazyka)

Pro žáky s nedostatečnou znalostí vyučovacího jazyka a projevy poruch učení a koncentrace 1 hodina speciálně pedagogické péče

Podpůrná opatření třetího stupně

Charakter speciálních vzdělávacích potřeb u **3. stupně podpůrných opatření** je dán odlišným kulturním prostředím a jinými životními podmínkami žáka, dále neznalostí vyučovacího jazyka (žák je zpravidla na úrovni 0 nebo 1 (**orientačně A0/A1 podle SERRJ**), dalšími obtížemi, které mají významný dopad na kvalitu a průběh vzdělávání žáka.

Volba metod výuky by měla umožňovat cílené zaměření na podporu dovedností a kompetencí žáka, které umožní překonání bariér v jeho vzdělávání a zapojení do práce ve školní třídě a dále respektují specifika žáků, využívají kooperativní formy výuky, otevřené učení a individualizovaný přístup. Obsah vzdělávání se z hlediska žáků z kategorie jiných životních podmínek a odlišného kulturního prostředí soustředí na **posílení výuky českého jazyka jako jazyka druhého**.

Opatření v rámci třetího stupně (podrobný popis jednotlivých opatření v kapitole 5):

Mateřská škola

Výuka češtiny jako druhého jazyka 4x 15 minut za týden, nejvýše 110 hodin

IVP se zaměřením na rozvoj jazyka

Pro děti s neznalostí jazyka a dalšími SVP asistent pedagoga, případně sdílený asistent pro více dětí

Speciální pomůcky (např. materiály na výuku češtiny jako druhého jazyka, komunikační karty)

Využití komunikačních karet

Základní škola

Výuka češtiny jako cizího/druhého jazyka 3 hodiny za týden, nejvýše však 200 hodin

Úprava obsahu vzdělávání – IVP

Úprava hodnocení

Přizpůsobení organizace a metod výuky

Speciální učebnice a pomůcky (například češtiny jako cizího/druhého jazyka, slovníky, výukové aplikace, komunikační karty)

Pro žáky s nedostatečnou znalostí vyučovacího jazyka a poruchami učení a koncentrace 2 hodiny předmětu speciálně pedagogické péče

Pro žáky s nedostatečnou znalostí vyučovacího jazyka a dalšími SVP asistent pedagoga, případně sdílený asistent pro více žáků

Podpora dalším pedagogickým pracovníkem na 0,5 úvazku (podle metodického materiálu MŠMT)

Podpora školním psychologem a školním speciálním pedagogem na 0,5 úvazku (podle metodického materiálu MŠMT)

Střední škola

Výuka češtiny jako druhého jazyka 3 hodiny za týden, nejvýše však 200 hodin

Úprava obsahu vzdělávání – IVP

Úprava hodnocení

Speciální učebnice a pomůcky (například výuka češtiny jako druhého jazyka)

Dalším dostupným podpůrným opatřením **na 2. a 3. stupni podpory** jsou **úpravy podmínek přijímání ke střednímu vzdělávání a ukončování středního vzdělávání** (více v kapitole 5). U naší cílové skupiny

jde o možnost navýšení času pro konání jednotlivých částí přijímací zkoušky až o 100 % a o možnost použít překladové a frazeologické slovníky. V případě zařazení do skupiny 0 se nabízejí i další možnosti **podpory ve vzdělávání** (více v kapitole 5). **Uzpůsobení podmínek konání maturitní zkoušky** vychází z § 20 a § 21 vyhlášky č. 177/2009 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

V odůvodněných případech je možné i prodloužení délky základního, středního a vyššího odborného vzdělávání o 1 rok.

5. DOPORUČENÍ PRO VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKA S NEDOSTATEČNOU ZNALOSTÍ VYUČOVACÍHO JAZYKA (A Z ODLIŠNÉHO KULTURNÍHO PROSTŘEDÍ) A NÁSLEDNÁ PÉČE

Podstatné závěry z posouzení požadavků na úpravy k přístupu ke vzdělávání žáka uvádíme v Doporučení ŠPZ v oddílu *Závěry podstatné pro vzdělávání a pobyt žáka ve škole / školském zařízení*. Začínáme informacemi o specifikách žáka, o jeho osobnosti a schopnosti soustředěné práce. Je vhodné uvést podstatné skutečnosti z historie jeho vzdělávání, zejména ty, které se týkají jeho jazykové vybavenosti (např. datum nástupu do české školy, jazyky, které žák ovládá, a úroveň jejich znalosti, absolvování kurzů češtiny – kdy a kde, případně s jakou cílovou úrovní).

Dále je vhodné uvést podstatné skutečnosti, které nás k volbě doporučených podpůrných opatření vedly. Doporučuje se vzít v úvahu dosavadní skladbu předmětů v rodné zemi žáka i v české škole a navrhnout opatření vyrovnávající rozdíly (např. individuální vzdělávací plán a úprava obsahu vzdělávání s navýšením počtu hodin českého jazyka jako cizího (druhého) jazyka). Ne vždy je však takové srovnání možné, protože zákonní zástupci žáka často potřebný přehled o skladbě a obsahové náplni předmětů v zemi, kde se jejich dítě původně vzdělávalo, nemají. Výsledky standardizovaných testů je nutné interpretovat obezřetně, s ohledem na jazykovou bariéru žáka. Uvádíme, jakým způsobem jsou administrace a výkon v jednotlivých využitých metodách závislé na úrovni jazykových schopností. Snažíme se mapovat a vyhodnocovat vliv možných kulturně podmíněných zkreslení v kontaktu s klientem (např. schopnost introspekce, důraz na analytické či konkrétní myšlení, zkušenosti a zvyklosti v sociálním kontaktu, obeznámenost s typem úloh a podnětovým materiálem ve výkonových metodách, primární identifikace funkčních souvislostí mezi podněty namísto kategorizačních souvislostí). Někdy může být vhodné uvést do Doporučení ŠPZ i školní prospěch v původní škole v rodné zemi, například když se následně zhoršení prospěchu žáka v české škole negativně promítá do jeho prožívání. V rámci speciálně pedagogických závěrů specifikujeme odlišnosti vyplývající z charakteru mateřského jazyka ve srovnání s českým jazykem, tj. co může dělat typické potíže, např. u mnoha národů odlišné písmo, u Ukrajinců délky a měkčení, u Arabů samohlásky, u Francouzů jiný systém počtů, v případě Velké Británie neznalost spojitého písma atd.

Níže uvádíme komentáře a příklady možných doporučení vztažené k jednotlivým skupinám podpůrných opatření.

5.1 PŘÍKLADY PODPŮRNÝCH OPATŘENÍ

Metody výuky (1. až 3. stupeň podpůrných opatření)

- sledovat v rámci výukových metod jak obsahový, tak jazykový cíl a obojí propojovat;
- aktivovat předchozí zkušenosti a znalosti žáků; volit například:
evokační metody = T-graf (Respekt neboli);²

² T-graf je univerzální grafický nástroj pro znázornění a zaznamenávání binárních (ano/ne, pro/proti) či srovnávacích/protikladných reakcí v diskusi. Např. po přečtení dvou úvodních textů na téma přímé volby prezidenta mohou žáci ve dvojicích vytvořit T-graf a v pěti minutách do něj zaznamenat na levou stranu co

Vennův diagram;
 myšlenkové mapy, pětilístek (metody kritického myšlení);
 klíčová slova, rybí kostru, kostku, zpřeházené věty, volné psaní (metody kritického myšlení);
 kmeny a kořeny, 4 rohy, skládankové učení;

- využívat grafické vizualizace obsahu, tzv. klíčové vizuály – názornost, vizuální pomůcky; ke zvýraznění důležitých sdělení, informací, slov atd. používat barvy;
- vytvářet prostor pro komunikaci – zácvik, využití učení nápodobou, využívat didaktické hry, rytmické prvky, písničky, říkadla, básničky;
- vytvářet prostor pro aktivní produkci jazykových dovedností – podněcovat k používání slov a ustálených slovních spojení v českém jazyce;
- důraz na srozumitelnost – slovní zásobu stejně jako gramatiku nabízet v ustálených slovních spojeních a frázích, spojování slov s obrázkem, propojování slova s činností, pohybem, vytvořit systém použitelný ve všech předmětech (snadnější orientace v požadavcích ze strany školy);
- používat jednoduché příklady, postupně zvyšovat úroveň obtížnosti; začínat co nejnázorněji, pravidelně monitorovat žákovy pokroky a úměrně zvyšovat náročnost;
- motivovat žáka k vytvoření vlastního slovníčku (překlad, ale i synonyma ke slovům);
- důraz na praktické využití naučeného;
- zohledňovat, co je v momentálních možnostech žáka – verbální metody přizpůsobit úrovni porozumění;
- vždy upozornit pedagogy, že je nutné strukturovat výuku českého jazyka jako jazyka cizího (druhého).

D Úpravy obsahu vzdělávání (2. a 3. stupeň podpůrných opatření)

- upravovat obsah vzdělávání posílením výuky českého jazyka nebo českého jazyka jako jazyka cizího (druhého); není stanoveno, kdo má na MŠ, ZŠ nebo SŠ český jazyk pro žáky s odlišným mateřským jazykem vyučovat, obsahově by však kurzy českého jazyka měly odpovídat češtině jako druhému jazyku; do úrovně 2 (orientačně A2 podle SERRJ) se uskutečňují podle Kurikula češtiny jako druhého jazyka, od úrovně 2 (orientačně B1 podle SERRJ) podle individuálních jazykových potřeb žáků;
- uvolňovat na základě doporučení ŠPZ z vybraných předmětů na výuku češtiny jako druhého jazyka;
- přizpůsobit vzdělávací obsah možnostem žáka, zejména jazykovým, zadávání diferencovaných typů úkolů;
- definovat žákovy vlastní cíle a hodnocení poté odvíjet od toho, do jaké míry žák tyto cíle splnil;
- předmět speciálně pedagogické péče (dále jen „PSPP“) doporučit jen v případě kombinace odlišného mateřského jazyka se specifickými poruchami učení nebo s jinými SVP.

Náhrada cizího jazyka a dalšího cizího jazyka

- Cizí jazyk a Další cizí jazyk je možné zcela nahradit jiným vzdělávacím obsahem ve 3. stupni PO.

nejvíce argumentů *pro* přímou volbu prezidenta. Poté mají dvojice dalších pět minut na to, aby sepsaly co nejvíce důvodů *proti*. V dalších pěti minutách porovnávají svůj T-graf s jinou dvojicí. Později může pedagog užít tento model při práci s třídou jako celkem.

Zdroj: <http://katalogpo.upol.cz/socialni-znevychodneni/modifikace-vyucovacich-metod-a-forem/4-2-5-metody-aktivniho-uceni/>

Pedagogická intervence (1. stupeň podpůrných opatření)

D

(intervenci je vhodné kombinovat s podpůrnými opatřeními 2. a 3. stupně)

- kompenzace omezených možností podpory v rodině (neznalost češtiny, předchozí vzdělání v jiném vzdělávacím systému);
- předučování klíčové slovní zásoby nebo terminologie;
- doučování (dovysvětlení látky, doučení slovní zásoby / terminologie, pomoc s referátem, slohovou prací, domácím úkolem apod.);
- doučování látky předcházejících ročníků;
- podpora interpersonální komunikace, rozvoje sociálních vazeb a začlenění žáka do kolektivu třídy a školy, resp. školského zařízení;
- tematizace (a integrace) rozdílů mezi kulturními vzorci uplatňovanými v rodině a kultuře žáka a ve většinové společnosti.

D

Asistent pedagoga (3. stupeň podpůrných opatření)

(pro žáky s neznalostí vyučovacího jazyka – úroveň 0 kurikula ČDJ – a dalšími speciálními vzdělávacími potřebami)

- tvorba uzpůsobených pracovních listů;
- podpora individuální práce v hodině;
- uzpůsobení metod výuky pro žáka s neznalostí vyučovacího jazyka.

D

Organizace vzdělávání (1. až 3. stupeň podpůrných opatření)

- možnost prodloužit délku základního, středního a vyššího odborného vzdělávání o 1 rok (v rámci 3. stupně PO);
- motivovat české spolužáky ke komunikaci se žákem-cizincem, a pomoci mu tak se začleněním;
- zajistit žákovi-cizinci osobu, která mu pomůže s integrací a poradí v případě potřeby (adaptačního koordinátora nebo spolužáka-patrona);
- uzpůsobit prostředí výuky, např. polepit jednotlivé předměty v učebně českého jazyka cedulkami s jejich českými názvy;
- poskytnout žákovi s odlišným mateřským jazykem předem klíčovou slovní zásobu k tématu, které se bude probírat;
- vhodná je skupinová práce, případně domácí práce a práce s navýšením času. Naopak referáty a prezentace před třídou nejsou vhodné (žák se může např. ostýchat kvůli nedostatečné znalosti jazyka);
- k domácí přípravě uvést možnosti procvičování učební látky online – např. stránky věnované procvičování pravopisu češtiny a čtení na webovém portálu Kaminet,³ případně kontakty na doučování, zájmové kroužky, ale i jiné způsoby integrace – adaptované knihy, pohádky, filmy, audioknihy; online kurz češtiny na portálu Čeština jako druhý jazyk,⁴ slovník současné češtiny, Pravidla českého pravopisu, Slovník synonym a antonym, Gramatika češtiny, doplňování diakritiky (Lingea);⁵
- vhodné je využití vrstevnického učení a zapojení spolužáků formou systému tzv. patronů (*buddies*);

³ <http://www.kaminet.cz/ces.php>

⁴ <https://www.cestina2.cz>

⁵ <https://www.nechybujte.cz/>

- podpořit integraci formou socializačních aktivit. Pokud je (primárním) cílem aktivity podporovat u žáka-cizince rozvoj českého jazyka, je vhodné zajistit, aby většina žáků ve skupině dosahovala úrovně českého jazyka rodilého mluvčího.

D Hodnocení (1. až 3. stupeň podpůrných opatření)

§

- hodnotit vždy s ohledem na jazykovou bariéru žáka;
- terminologie použitá ve slovním hodnocení by měla zohledňovat žakovu nedostatečnou znalost vyučovacího jazyka;
- hodnotit aktivitu v hodinách;
- při hodnocení žáků-cizinců, kteří plní v České republice povinnou školní docházku, se úroveň znalosti českého jazyka považuje za závažnou souvislost podle odstavců 2 a 4 § 15 vyhlášky č. 48/2005 Sb., o základním vzdělávání a některých náležitostech plnění povinné školní docházky, ve znění pozdějších předpisů.

D Pomůcky (2. a 3. stupeň podpůrných opatření)

- učebnice a výukové materiály ČDJ (včetně audiovizuálních a elektronických), překladový slovník, slovník synonym, překladač;
- užitečné je uvést v Doporučení ŠPZ také odkaz na seznam doporučených učebnic pro výuku češtiny jako druhého jazyka s anotacemi (dostupné např. na webových stránkách <https://cizinci.npi.cz/metodiky>, případně <https://www.inkluzivniskola.cz/cdj-ucebnice-materialy>);
- využití prostředků alternativní a augmentativní komunikace pro žáka s neznalostí češtiny v prvních týdnech ve škole (www.alternativnikomunikace.cz).

§ Úprava podmínek při přijímacím řízení a následném vzdělávání na SŠ

- ŠPZ může doporučit uzpůsobení podmínek přijímacích zkoušek, konkrétně na základě zařazení do kategorie uzpůsobení podle druhu znevýhodnění „O“ (ostatní), a to podle přílohy č. 1 k vyhlášce č. 353/2016, kde jsou uvedeni „uchazeči s jiným rodným jazykem než českým“;
- vydání doporučení ŠPZ k uzpůsobení podmínek přijímacího řízení není podmíněno předchozím poskytováním PO na ZŠ. Pokud tedy žák doposud neměl doporučení k poskytování PO na základní škole, vyšetří ŠPZ žáka, aby bylo možné mu doporučit odpovídající uzpůsobení přijímacích zkoušek. Pokud to nevyžadují speciální vzdělávací potřeby žáka, ŠPZ ani po vydání doporučení nevrazuje žáka do systému podpůrných opatření a nepíše doporučení ZŠ;
- důležité je uvádět přesné navýšení času při přijímacím řízení (25 %, 50 %, 75 %, 100 %), které by mělo odpovídat stupni PO. Je shodné pro matematiku, český jazyk a školní zkoušku;
- k přijímacímu řízení lze doporučit i podporující osobu (u všech částí přijímacího řízení), překladové slovníky (u všech částí přijímacího řízení) a samostatnou místnost;
- na prominutí zkoušky z ČJ mají nárok pouze uchazeči, kteří získali předchozí vzdělání ve škole mimo území České republiky (§ 20 odst. 4 ŠZ). **O prominutí zkoušky z ČJ v tomto případě žák žádá sám** (prostřednictvím zákonného zástupce) ředitele střední školy bez doporučení ŠPZ;
- je žádoucí uzpůsobit všechny podmínky vzdělávání na střední škole (podrobné rozpracování tohoto tématu je již nad rámec tohoto textu – bude rozpracováno v samostatném materiálu).

§ Ukončování středoškolského vzdělávání

- žáci střední školy, kteří konají maturitní zkoušku a kteří se vzdělávali v předchozích 8 letech alespoň 4 roky v zahraničí, mají možnost sami prostřednictvím přihlášky k maturitní zkoušce požádat ředitele školy o navýšení času a využívání překladového slovníku u zkoušky z ČJL a MAT, a to podle vyhlášky č. 177/2009 Sb., ve znění pozdějších předpisů;

- žáci střední školy, kteří konají maturitní zkoušku a na které se výše uvedená zákonná podmínka nevztahuje, ale přesto jsou vzděláváni s přiznanými PO, mohou mít doporučenou úpravu konání maturitní zkoušky pouze tehdy, jestliže vedle nedostatečné znalosti vyučovacího jazyka mají ještě další SVP dle přílohy 2 vyhlášky č. 177/2009 Sb.;
- pokud byl **žák střední školy, který koná závěrečnou zkoušku, vzděláván na SOU** s přiznanými podpůrnými opatřeními 2. nebo 3. stupně, má také nárok na zohlednění této situace u závěrečných zkoušek. Ředitel školy na základě doporučení ŠPZ umožní, aby byla u závěrečných zkoušek žákovi zohledněna poskytovaná podpůrná opatření. Konkrétní opatření k závěrečným zkouškám v souladu s doporučením ŠPZ navrhuji učitelé, kteří žáka vzdělávali. Nejčastěji jde v těchto případech o prodloužení času na konání zkoušek, v odůvodněných případech pak o formální úpravu zadání.

6. METODICKÁ PODPORA PEDAGOGICKÝCH PRACOVNÍKŮ ŠKOL

Na webových stránkách MŠMT, NPI ČR a META, o.p.s.,⁶ lze dohledat seznam doporučených učebnic k výuce pro žáky s odlišným mateřským jazykem, metodiku pro práci se žáky-cizinci na základních školách, stejně jako kurikulum češtiny jako druhého jazyka pro předškolní a základní vzdělávání a metodický pokyn k novému systému jazykové přípravy v povinném vzdělávání. Na metodickém portálu RVP.CZ jsou dostupné příklady dobré praxe ze škol, které se intenzivně zabývají vzděláváním žáků s odlišným mateřským jazykem, příklady plánů pedagogické podpory, individuálních vzdělávacích plánů a metodická doporučení do výuky.

Podporu pedagogických pracovníků v oblasti vzdělávání žáků-cizinců zajišťuje specializovaný portál <https://cizinci.npi.cz/>. Další nabídku vzdělávacích programů a konkrétních metodických materiálů v elektronické podobě lze dohledat na webových stránkách organizace META, o.p.s., i na dalších webových stránkách organizací (např. na webové stránce Integračního centra Praha⁷) a školy lze odkazovat i na služby různých neziskových organizací zaměřených na integraci cizinců, které v jejich regionu působí (s celorepublikovou působností jsou to např. MOST PRO⁸ nebo CPIC – Centra na podporu integrace cizinců⁹).

7. PORADENSKÝ PROCES SE ŽÁKEM S NEDOSTATEČNOU ZNALOSTÍ VYUČOVACÍHO JAZYKA V ŠPZ

V této části stručně shrnujeme hlavní specifika týkající se poskytování poradenských služeb žákům s nedostatečnou znalostí vyučovacího jazyka v ŠPZ. Zejména z hlediska poskytovaných intervencí se tomuto tématu podrobně věnuje kapitola 5 a zčásti i kapitola 4 dokumentu *Jednotná pravidla pro poskytování poradenských služeb ve školských poradenských zařízeních – intervenční část: speciální část PPP*.¹⁰

⁶ <https://meta-ops.eu/publikace-produkty/>

⁷ <https://icpraha.com/>

⁸ <https://mostpro.cz/>

⁹ <http://www.integracnicentra.cz/>

¹⁰ Dostupné z: <http://www.nuv.cz/t/jednotna-pravidla-pro-poskytovani-sluzeb-spz>

7.1 SPECIFIKA PORADENSKÉHO PROCESU SE ŽÁKEM S NEDOSTATEČNOU ZNALOSTÍ VYUČOVACÍHO JAZYKA

Vstupní podklady pro vyšetření žáka a zajištění tlumočnicka

D V rámci získávání základních vstupních informací po obdržení objednávky k vyšetření zjišťujeme, jak dlouho už klient pobývá v ČR a jaká je úroveň jeho jazykové kompetence. Dále je potřeba zjistit, nakolik jsou žák a jeho zákonní zástupci schopni domluvit se v českém jazyce (nejčastěji podle referencí učitele, který ho má ve své třídě). V případě nedostatečné znalosti českého jazyka (zákonných zástupců a/nebo žáka) zajistí pedagogicko-psychologická poradna tlumočnicka. Služby tlumočnicka jsou vhodné i v případě, kdy nezletilý žák český jazyk na komunikační úrovni již ovládá, avšak jeho zákonní zástupci nikoliv či pouze okrajově. Ohledně zajištění bezplatné služby tlumočnicka nebo překladatele se lze obrátit na NPI ČR,¹¹ který má zajištění potřebných parametrů těchto služeb ošetřeno smlouvou. K dispozici jsou také webové stránky se seznamy (soudních znalců a) soudních tlumočnicků.¹² V případě dostatečných kompetencí pro užívání určitého cizího jazyka jak na straně pracovníka ŠPZ, tak na straně zákonného zástupce (ať už se jedná o jeho rodný jazyk, či nikoli) mohou být potřebné vstupní informace (jak písemné, tak ústní) získány i v daném cizím jazyce (zpravidla angličtina). K dispozici jsou také různé jazykové mutace vybraných dokumentů vztahujících se k poskytování poradenských služeb v ŠPZ (informační leták, žádost o poskytnutí poradenských služeb, informovaný souhlas s poskytováním poradenských služeb a se závěry vyšetření v ŠPZ, anamnestický a školní dotazník).¹³ Je ideální, když se s nimi klienti předem seznámí, vyplní příslušné údaje a poskytnou je pracovníkům ŠPZ ještě před návštěvou ŠPZ. Pokud jsou v cizím jazyce dostupné informace o předchozí odborné péči o žáka, je na místě zákonného zástupce žáka, popř. zletilého žáka předem požádat o zajištění překladu zpráv z předchozích odborných vyšetření.

S předstihem je vhodné získat i co nejvíce informací z aktuálního školního prostředí žáka – zejména jak dlouho již do školy dochází, do kterého ročníku byl zařazen, případně i některé výstupy z jeho školní práce. Důležitým aspektem je celkový průběh jeho adaptace na prostředí třídy a školy a v případě obtíží jejich co nejpřesnější popis. Školu proto požádáme o podrobné vyplnění školního dotazníku (kde pedagog orientačně uvádí i dosaženou úroveň jazykových kompetencí žáka podle jednoduchého orientačního testu k určení úrovně českého jazyka), případně i o podklady k vyšetření získané na základě pedagogické diagnostiky a o vyhodnocení plánu pedagogické podpory, jestliže byl realizován.

Pokud analýza získaných informací (viz výše) nasvědčuje tomu, že žákovy obtíže ve vzdělávání souvisejí především s jeho nedostatečnou znalostí češtiny (a zároveň ještě neabsolvoval/nedokončil intenzivní bezplatnou výuku češtiny jako druhého jazyka podle § 20 školského zákona, ačkoli na ni má nárok), **není již zpravidla potřebné ani efektivní realizovat v této době diagnostiku jeho (speciálních) vzdělávacích potřeb formou komplexního vyšetření v ŠPZ** – v takovém případě by měla být diagnostika realizovaná pracovníky ŠPZ založena především na metodách poradenského rozhovoru a pozorování žáka ve škole, resp. ve třídě.

¹¹ Viz: <https://cizinci.npi.cz/tlumoceni-a-preklady/>

¹² MINISTERSTVO SPRÁVEDLNOSTI ČESKÉ REPUBLIKY. *Evidence znalců a tlumočnicků* [online]. [cit. 2020-05-25]. Dostupné z: [http://datalot.justice.cz/justice/repznatl.nsf/\\$\\$SearchForm?OpenForm&Seq=1%20# RefreshKW select 5](http://datalot.justice.cz/justice/repznatl.nsf/$$SearchForm?OpenForm&Seq=1%20# RefreshKW select 5)

¹³ Viz: <http://www.nuv.cz/t/formulare?lang=1>

Zapojení tlumočníka

D

Administrace anamnestického dotazníku, vedení rozhovoru i vlastní vyšetření se u této cílové skupiny žáků mnohdy neobejdou bez pomoci tlumočníka. Jeho přítomnost však s sebou nese určitá rizika. Komunikace především není bezprostřední, což může mít negativní vliv na potřebný kontakt a získání důvěry klienta. A pokud je tlumočnickem některý z rodinných příslušníků apod., je zde také riziko, že může dojít ke zkreslení informací podle záměru, se kterým zákonný zástupce nezletilého žáka, popř. zletilý žák přišel na vyšetření. V případě využití služeb tlumočníka je proto nutné zajistit si nejprve jeho mlčenlivost a neutralitu (podpisem čestného prohlášení, že se tlumočící osoba nebude pokoušet do vyšetření zasahovat a zdrží se jakýchkoli zásahů nad rámec instrukcí¹⁴) a předem ho také uvést do kontextu vlastního vyšetření. Před zahájením samotného vyšetření dobře objasníme účel jeho přítomnosti a zdůrazníme význam validního výsledku pro další rozvoj dítěte. Vždy se snažíme zajistit profesionálního tlumočníka, a pouze když to není z objektivních důvodů možné (pro jeho nedostupnost v rámci daného kraje nebo i krajů bezprostředně sousedících), lze připustit, aby ho nahradil nekvalifikovaný mluvčí daného jazyka, rodinný příslušník či známý klienta.

V případě, že znalost češtiny je u žáka i jeho zákonných zástupců na úrovni běžného hovorového jazyka, je možné uskutečnit vyšetření bez tlumočníka, je ovšem nutné domluvit se se žákem, aby požádal o vysvětlení, jakmile by některým pojmům nebo určitému kontextu neporozuměl. V případě podezření na takové neporozumění ho vyzveme, aby nám (úměrně svému věku) vysvětlil, jak danému sdělení rozumí (význam některých slov nemusí být v jeho jazyce a kulturním kontextu shodný s tím, jak mu rozumíme my). Doporučujeme také vyhýbat se výrazům s několika možnými významy, odborným či hovorovým výrazům a průběžně si ověřovat vzájemné porozumění. Měli bychom být ovšem zároveň obezřetní, aby naše snaha o srozumitelnost nevyzněla směrem ke komunikačnímu partnerovi jako neúcta.

Vstupní rozhovor před vlastním vyšetřením

D

Na počátku vyšetření je důležité ověřit si míru informovanosti zákonných zástupců nezletilého žáka, popř. žáka zletilého, o vzdělávacím systému v ČR a poradenském systému ve školství. V případě nedostatečné obeznámenosti je vhodné chybějící informace podat. Rovněž je třeba zjistit, zda žák a jeho zákonní zástupci mají informace o možnosti výuky českého jazyka pro žáky-cizince podle § 10 vyhlášky č. 48/2005 Sb., o základním vzdělávání a některých náležitostech plnění povinné školní docházky, ve znění pozdějších předpisů, a zda tuto možnost využívají. Zároveň se snažíme motivovat zákonné zástupce i k přijetí dalších podpůrných opatření, pokud se ukáže jejich potřebnost. Dále seznámíme zákonné zástupce nezletilého žáka i žáka samotného s postupy při vyšetření (předpokládaný průběh vyšetření, případná přítomnost dalších osob, doba trvání vyšetření, sdělení závěrů a charakter výstupů z vyšetření).

I

V následujícím přehledu shrnujeme proměnné, které mohou u žáků s nedostatečnou znalostí vyučovacího jazyka specificky zasahovat do diagnostického procesu. Jejich výskyt nemůžeme ovlivnit, ale je třeba je při interpretaci získaných dat vzít v úvahu. Jejich ověření by mělo být součástí komunikace se zákonnými zástupci žáka, resp. úvodního anamnestického dotazování. Takovými proměnnými jsou například:

- komunikační prostředí rodiny (mateřský jazyk, druhý a další jazyky);
- sociokulturní rozdíly;
- dosavadní způsob vzdělávání;
- podnětnost prostředí;
- způsob výchovy a postavení dítěte v rodině;

¹⁴ Viz kapitola 10, příloha 1.

- hodnota vzdělání v dané rodině;
- traumatické události, kterými mohl klient procházet při odchodu ze své země, v průběhu cesty nebo po příchodu do neznámého prostředí;
- nebo naopak rozhled, který dítě má na základě cestování s rodinou (ovládá více jazyků, má znalosti o jiných zemích, kulturách apod.).

V průběhu rozhovoru se zákonnými zástupci žáka, popř. zletilým žákem, je vhodné věnovat se i tématu očekávání od současné školy, potřeb, případně kulturních i jiných specifíků, které žák má, obav rodičů spojených s pobytem žáka ve škole, plánů rodiny ohledně pobytu v ČR apod. Zásadní je informace o přístupu ke vzdělávání v běžném životě rodiny a také to, jaký význam přikládá rodina vzdělávání (např. pro životní spokojenost, úspěch a společenské uplatnění).

V další části dialogu by měl probíhat standardní rozhovor zaměřený na bližší zmapování poradenské zakázky. Doptáme se zákonných zástupců i na to, v jaké míře si podle nich žák český jazyk už osvojil, zda se ve škole domluví v běžných situacích, rozumí výkladu učitele, je schopný se v jazyce samostatně učit a je schopen psát slohové útvary. Bereme v potaz, že zákonní zástupci často sami český jazyk dokonale neovládají a jejich pohled může být zkreslený.

Důležitou informací jsou případné problematické oblasti v mateřském jazyce nebo i dalších jazycích, ve kterých se žák domluví, a prozatímní postup adaptace do třídního kolektivu. Již v rámci rozhovoru se zákonnými zástupci žáka je možné doporučit určité zdroje pomoci při doučování v českém jazyce (např. odkázat na organizace, které se touto problematikou zabývají). Je dobré doptávat se i na zájmové aktivity, které mohou být vhodným motivátorem pro žáka. Velmi důležité jsou pozorované pracovní a osobnostní charakteristiky žáka (např. jeho chuť učit se, vytrvalost, délka soustředění, samostatnost, sociální dovednosti).

Berg-Cross a Chinen (1995) vycházejí z předpokladu, že způsoby, jakými jedinci vyjadřují své potřeby a obavy, jsou kulturně závislé, a tedy že **kulturně relevantní problémy vyvstávají v případech, když se jich ptáme na to, jak naplňují své základní lidské potřeby**. Autoři přišli s metodou „Person-in-Culture Interview“, kterou dále rozvedli Tanaka-Matsumi a Higginbotham (1996), a stanovili čtyři hlavní oblasti rozhovoru:

Znát klientovu kulturně specifickou jinakost.

Co by bylo nejpříjemnější na tom, kdybyste se Vašeho problému zbavili?

Co nepříjemného Vám Vaše problémy konkrétně způsobují? A Vaší rodině?

Popište svůj nejtrapnější zážitek za poslední rok či dosud nebo popište nějakou pro Vás trapnou situaci.

Co Vás rozcílí a jak by někdo na Vás poznal, že jste rozcílený?

Jak by mohl být Váš život smysluplnější?

Vědět, jaké jsou akceptované normy chování.

Jakým způsobem členové Vaší rodiny vyjadřují vztek?

Co způsobuje, že se cítíte důležitý/důležitá?

Jak členové Vaší rodiny tento pocit důležitosti, sebevědomí získávají?

Když jste doma, ve Vaší komunitě (mezi přáteli), povězte mi, jak by vypadal Váš běžný den. Jak by podle Vás měl běžný den vypadat?

Každá společnost/komunita má určitý obraz úspěšného člověka. Za jakých okolností by Vás Vaše komunita/okolí považovalo za úspěšného nebo naopak neúspěšného?

Být obeznámen s kulturně přijatelnými způsoby sociálního vlivu.

Nakreslete totem důležitých jedinců ve Vašem životě. Nejméně důležitou osobu umístěte dolů a nejdůležitější osobu nahoru. Ujistěte se, že jste tam zařadil sebe a všechny, kteří jsou pro Vás velmi důležití.

Jak se obecně učíte novým věcem?

Kdo Vám poskytuje nové informace?

Jak přistupujete k učení se novým informacím?

Znát zdroje, které má dítě v dané komunitě k dispozici a které z nich jsou nejčastěji využívány.

Co Vám dává pocit, že žijete svůj život naplno?

Kdo jsou lidé, kteří jsou Vám nejbližší?

Kdo jsou lidé, kteří jsou Vám nejvzdálenější?

Za co si myslíte, že jste na úrovni každodenního života zodpovědný?

Za co si myslíte, že je zodpovědná Vaše rodina?

Za co si myslíte, že je zodpovědná Vaše společnost/komunita? (Mikulková, 2014).

Vlastní vyšetření a závěrečný rozhovor

D

Při vlastním vyšetření vycházíme z orientačně stanovené úrovně osvojení českého jazyka. U bilingvních žáků administrujeme celé vyšetření pouze v jednom jazyce (nestřídáme různé řeči). Je-li jedním z jazyků takového žáka čeština, administrujeme metody v českém jazyce. Zaznamenáváme specifika ve verbálním projevu a ty faktory v užívání jazyka, které mohou přispívat k žakovým obtížím v jazykové a kognitivní oblasti (např. specifika způsobená odlišnou strukturou jeho rodného jazyka oproti českému jazyku). Máme-li k dispozici diagnostickou metodu v rodném jazyce žáka a potřebné dovednosti pro její administraci (absolvování vzdělávacího kurzu, certifikát o úrovni jazykových schopností), je možné vyšetřit úroveň jeho schopností tímto způsobem. Během závěrečného rozhovoru o výsledcích vyšetření a doporučených intervencích je třeba zákonného zástupce motivovat i k aktivní participaci na integraci jejich dítěte do vzdělávacího procesu a k navázání co nejužšího kontaktu se školou, ve které je/bude vzděláváno.

PŘÍKLADY VYBRANÝCH KULTURNÍCH A LINGVISTICKÝCH SPECIFIK JEDNOTLIVÝCH MINORIT

I

V této podkapitole se zaměřujeme na vybraná kulturní a lingvistická specifika žáků pocházejících ze zemí nejčastěji zastoupených v českých školách. Jsou to Ukrajina, Slovenská republika a Vietnamská socialistická republika. Dále jsou v této kapitole stručně zmíněna také jazyková specifika žáků romského původu, kteří jsou jednou z dalších početných kulturních minorit v českém prostředí. Níže popsaná kulturní specifika mají orientační charakter. Do konkrétních projevů se totiž může například promítat, zda je rodina žáka konzervativní, nebo liberální ve vztahu k výchově a náboženství, socioekonomický status rodiny, vzdělání rodičů, hodnotový žebříček nebo pobyty v cizích zemích. Lingvistická specifika může ovlivňovat například to, zda žák hovoří jinými evropskými jazyky, úroveň kognitivního vývoje nebo další speciální vzdělávací potřeby. Ke každému žákovi a jeho rodině, a tedy i žákovi z prostředí kulturní minority, je třeba přistupovat individuálně.

Ukrajinci

Na kulturní specifika narazíme při vzdělávání žáků z tohoto etnika spíše výjimečně, neboť Ukrajina i Česko patří do slovanské kulturní a jazykové oblasti. Ukrajinští žáci tak na českých školách většinou nemají velké obtíže ani v oblasti jazykových kompetencí.

Mezi jejich lingvistická specifika patří měkčení výslovnosti v *de/te/ne* na *dě/tě/ně*, polykání koncových samohlásek (např. ve slově *škola*), tendence vyslovovat samohlásku *o* v nepřízvučných slabikách jako *a*, obtíže s rozlišováním délky samohlásek a tendence k přenášení slovního přízvuku z první slabiky na další slabiky slova, nahrazování 5. pádu 1. pádem, záměny předložek (*Jdu do lékaře*) a chybné slovní vazby s nesprávnými pády (*zeptám se maminku*).

Více informací na: <https://www.inkluzivniskola.cz/content/vyuka-cestiny-rusky-slovansky-mluvicich-studentu-v-ujop-uk>

Slováci

Vzhledem ke kulturní blízkosti a velké podobnosti systému českého a slovenského školství jsou u slovenských žáků v popředí rozdíly v lingvistické oblasti. Ačkoli celkově jsou čeština a slovenština jako jazyky velmi blízké, po stránce morfologické je slovenština v mnoha ohledech jednodušší než čeština,

jejíž mluvnice je často komplikovanější, zejména ve spisovné češtině. Z tohoto důvodu by primární oblastí jazykové podpory pro slovenské žáky měla být gramatická struktura českého jazyka a její odlišnosti a podobnosti ve vztahu ke slovenštině.

Vietnamci

Vietnamská kultura se od české v mnohém liší, při poskytování poradenských služeb příslušníkům vietnamské komunity je dobré mít na paměti například tato specifika:

- velký důraz je kladen na rodinu a dítě – rodina má mnoho členů, dítě je hlavní hodnotou, investice jdou do jeho vzdělávání;
- ve velké úctě je učitel – často bývá obdarováván květinami, drobnými dárky;
- podání ruky – po pravé ruce podat i levou, nebo obě zároveň. Podání pouze jedné ruky je neslušné;
- pohled do očí – přímý pohled do očí je nezdvořilý, nepříjemný, vyjadřuje domýšlivost a nadřazenost;
- dotek hlavy a hlazení – považováno za nezdvořilé, hlavně u dětí!;
- Vietnamci neradi přiznávají, že něco nevědí nebo neumějí, a neradi projevují nesouhlas. Vyhýbají se názorovému střetu;
- v konverzaci se rádi vyptávají na soukromé otázky, na zdraví apod. Je to v dané kultuře vyjádření upřímného zájmu;
- usmívají a smějí se i v situacích pro nás nezvyklých – např. při oznámení špatné zprávy nebo v rozpacích. (Černík a kol., 2006).

Vietnamština je jazyk příbuzný čínštině, v době kolonizace ale byla Francouzi její psaná forma převedena do latinky. Dnes je tedy vietnamština psána latinkou.

Mezi hlavní lingvistická specifika, resp. průřezové Vietnamců do osvojování češtiny patří potíže s výslovností (ve vietnamštině se nevyskytují hlásky *c, v, f, z, j, ž, š, ř, d', t', ň*; vyslovování hlásky *z* jako *dz* a hlásky *c* jako *s*) a vzájemná zaměnitelnost hlásek *b-v* a *r-l*, pevný slovosled (podmět-přísudek-předmět), obrácené pořadí přívlastku a jím rozvíjeného slova, vynechávání slovesa *být* (*já dítě*), časté používání slovesa *mít* místo *být*, neexistující zápor ve vietnamštině (důsledek kulturních odlišností – odmítání je nepřípustné) a z toho plynoucí problémy s pochopením a tvorbou negativních vyjádření.

Více informací na: <https://www.inkluzivniskola.cz/metodicke-poznamky-k-vyuce-cestiny-pro-vietnamce>

Romové

Obdobné problémy jako při vzdělávání žáků-cizinců se objevují také u romské menšiny – nedostatečná znalost českého jazyka je zde obvyklá. V porovnání s ostatními žáky s nedostatečnou znalostí vyučovacího jazyka jsou ale obtíže romských žáků spojené s nedostatečnou znalostí češtiny relativně mírné. Většina Romů žijících v České republice mluví tzv. **romským etnolektem češtiny**, což je varieta češtiny ovlivněná romštinou (nebo i slovenštinou a maďarštinou, které podobu jazyka slovenských Romů následně usazených v Česku rovněž ovlivňovaly). Etnolektní prvky prostupují do všech jazykových rovin (foneticko-fonologické, lexikálně-sémantické, morfologicko-syntaktické). Například souhláskové skupiny *tl, ks* a *chř* jsou nahrazovány skupinami *kl, kc* a *kř* (*klustej* místo *tlustej*, *prakce* místo *praxe*, *křipka* místo *chřipka*), dochází ke krácení délky samohlásek, přesunu slovního přízvuku na předposlední slabiku a častá je také asimilace sykavek (*Šaša, šušenky*). Přejímky romských slov se vážou hlavně k „základní“ slovní zásobě (např. označení lidských vlastností a částí těla, příbuzenských rolí, částí domu a jeho vybavení, oblečení, jídla a pití, sloves vyjadřujících pohyb a manipulaci s objekty). Kromě toho dochází u některých českých slov k posunu jejich významu pod vlivem jejich romského „protějšku“. Ve skloňování se setkáváme s nahrazováním 4. a 5. pádu 1. pádem, záměnami středního rodu za rod mužský (romština nemá střední rod) a časté jsou také přejímky spojek – například

(slovenské) spojky *bo* užívané nejen pro vyjádření vztahu vylučovacího (*nebo*) a odporovacího (*ale*), ale i příčinného (*protože*).

Bližší informace o romském etnolektu češtiny jsou dostupné například ze stránek

<https://www.czechency.org/slovník/ROMSK%C3%9D%20ETNOLEKT%20%C4%8CE%C5%A0TINY>

a <http://www.majinato.cz/pdf/11-romsky-etnolekt-cestiny-jak-prekonavat-jazykovou-barieru.pdf>

Informace o specifikách dalších jazyků lze nalézt na <https://www.inkluzivniskola.cz/cdj-cestina-a-jine-jazyky>.

8. SPECIFIKACE DIAGNOSTICKÉ ČINNOSTI SE ŽÁKY S NEDOSTATEČNOU ZNALOSTÍ VYUČOVACÍHO JAZYKA

Nejčastějším cílem poradenské diagnostiky je získat informace, které pomohou lépe popsat konkrétní potřeby žáka ve vzdělávání a nastavit optimální skladbu podpůrných opatření. V takovém případě je na místě zvolit dynamický přístup k diagnostice a sledovat reakci žáka na podporu, kterou mu v průběhu vyšetření poskytujeme. Můžeme vycházet z vlastních materiálů nebo starších standardizovaných metod (bez aktuálních populačních norem) – podrobněji viz podkapitola 8.1. Principy dynamické diagnostiky při práci se žáky s nedostatečnou znalostí vyučovacího jazyka.

Je-li cílem vyšetření získat informaci o úrovni schopností žáka ve srovnání s běžnou populací (např. v kontextu diagnostiky mentálního postižení či specifických poruch učení), nacházíme se v komplikovanější situaci. Rychle rostoucí počet žáků s nedostatečnou znalostí vyučovacího jazyka v českém vzdělávacím systému a s tím související potřeba poskytovat těmto žákům poradenské služby je otázkou relativně nedávné doby (od roku 2000 se počet cizinců v ČR téměř ztrojnásobil). Vybavenost psychologickými či speciálně pedagogickými diagnostickými nástroji vhodnými pro tuto skupinu žáků zatím není dostatečná a jazykové mutace standardizovaných diagnostických metod jsou spíše výjimkou.

Pro žáky s nedostatečnou znalostí vyučovacího jazyka proto doporučujeme částečně modifikovanou administraci metod standardizovaných pro české prostředí. Volíme primárně subtesty či úkoly s menší mírou kulturního a jazykového zatížení, více prostoru věnujeme tomu, aby žák pochopil zadání, ověřujeme, jak úkolu rozumí, zjišťujeme, jakým způsobem postupuje při řešení úkolu atp. Tento přístup zahrnuje prvky dynamického vyšetření, protože to dává větší prostor pro intervence administrátora a sleduje změny ve výkonu žáka na základě této intervence. Cílem je tímto způsobem alespoň do jisté míry kompenzovat handicap omezené jazykové výbavy a odbourat s ním související stres:

- pokud to povaha úkolu nevyžaduje, nepracujeme s časovými limity;
- abychom zajistili adekvátní porozumění zadanému úkolu, instrukci podle potřeby opakuje nebo i modifikujeme;
- zprostředkujeme také koncepty nutné k tomu, aby klient danému úkolu správně porozuměl;
- tolerujeme odpověď v jiném jazyce;
- poskytujeme-li zprostředkování, můžeme pokračovat v administraci položek i při přesáhnutí počtu nesprávně zodpovězených položek stanovených pro daný subtest.

Tento způsob administrace snižuje reliabilitu a validitu testových výsledků, žák má ale větší šanci, že položku správně vyřeší (Tanaka-Matsumi a kol., 1996). Odlišnosti od standardní administrace použitých metod je vždy nezbytné zaznamenat, jsou nedílnou součástí dokumentace z vyšetření klienta.

Při testování žáků s nedostatečnou znalostí vyučovacího jazyka si musíme být vědomi následujících skutečností (podle Ortiz, Dynda, 2005):

- určitou podobu a rozsah kulturního zatížení směrem ke konkrétnímu žákovi najdeme u každého testu;
- každý test klade určité nároky na jazykové schopnosti dítěte, podobu a rozsah těchto požadavků je třeba znát;
- uijeme-li standardizované metody, musíme při interpretaci úrovně schopností či dovedností žáka brát v úvahu složení standardizačního souboru a omezenou vypovídací hodnotu výsledku;
- neverbální testy (např. kognitivních schopností) je možné administrovat snáze než verbální metody, ale i jejich výsledky jsou zatíženy kulturně podmíněným zkreslením (např. vlivem menší obeznámenosti s typem úloh či obecně méně rozvinutým analytickým myšlením).

8.1 PRINCIPY DYNAMICKÉ DIAGNOSTIKY PŘI PRÁCI SE ŽÁKY S NEDOSTATEČNOU ZNALOSTÍ VYUČOVACÍHO JAZYKA

V poradenské diagnostické praxi máme k dispozici dva navzájem komplementární přístupy. Jedná se o tzv. *statickou a dynamickou diagnostiku*. **Statická diagnostika** je zaměřená na popis a kvantifikaci úrovně schopností a dovedností klienta, kterou odhadujeme na základě projeveného chování jedince ve standardní testové situaci a často ji také porovnáváme s populační normou výkonu. S těmito testy se obvykle setkáváme pod označením *standardizovaná diagnostika*.¹⁵ **Dynamické testování** oproti statické diagnostice klade důraz na odlišné aspekty situace, např. na schopnost žáka učit se a aplikovat naučené strategie pro řešení úloh či na popis individuálních strategií řešení úloh a jejich efektivity.¹⁶ Hlavní odlišnosti obou přístupů k poradenské diagnostice shrnuje Tabulka č. 1.

Tabulka č. 1: Srovnání cílů a nástrojů dynamického a statického přístupu k diagnostice (podle Málková, 2015).

	Statická (normativní)	Dynamická
Strategie vyšetření	zachycuje strukturu schopností a popisuje ji	sleduje způsoby učení, postupy a činnosti
Teoretická východiska	zvýznamňuje vliv genetických faktorů dědičnost determinuje vývoj (start a rychlost)	zvýznamňuje interakci s druhými lidmi, „činnosti“ dědičnost určuje startovní pozici
Interpretace	srovnává výkon jedince s populací (norma)	srovnává výkon stejného jedince bez specifické podpory a s ní

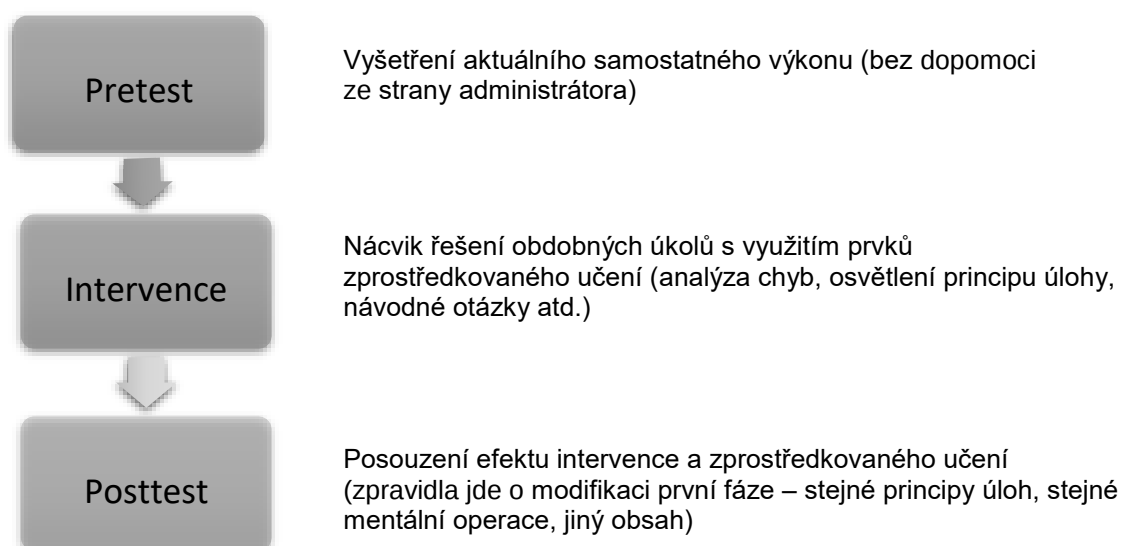
¹⁵ V psychometrické praxi existuje více úrovní standardizace a některé z nich mohou být využity i při vytváření metod dynamické diagnostiky (např. test ACFS – dynamická diagnostika kognitivních funkcí u dětí předškolního věku, diagnostická baterie LPAD – Learning Propensity Assessment Device či Tzurielovy testy kognitivních schopností).

¹⁶ Dynamické přístupy k diagnostice jsou založeny na společné filozofii, že myšlení/inteligence je dovednost, kterou si v průběhu života osvojujeme vlivem působení různých faktorů. Vychází především z Vygotského konceptu *zóny nejbližšího vývoje* a Piagetova konceptu kognitivního vývoje jako interakce dítěte s prostředím. V aktuální praxi dynamických přístupů v českém prostředí je často skloňován předpoklad strukturální kognitivní modifikovatelnosti, který vychází z díla Reuvena Feuersteina. V souvislosti s dynamickými přístupy hovoříme převážně o diagnostice kognitivních schopností, principy dynamické diagnostiky lze však uplatnit také např. v oblasti akademických dovedností či jazykových schopností, tedy u výkonových testů.

Role administrátora	pozoruje, interakce je limitována na standardní postup testování	nabízí příležitosti k učení a interakci
Zaměření pozornosti	orientuje se na výsledek	orientuje se na proces
Závěr vyšetření	modeluje, předpovídá	propojuje, hledá cesty ke změně

Dynamické přístupy k diagnostice koncipují vyšetření tak, aby odpovídalo spíše na otázky prospektivní (jak lze změnit současný stav) než retrospektivní (co stav způsobilo a jaká je jeho závažnost). Na rozdíl od statického testování jsou tyto přístupy založeny na vztahu a vzájemné interakci obou aktérů. Na základě způsobu, jakým jedinec s danými podněty nakládá, a efektivity, s jakou podněty využívá pro další řešení úkolů, je popisován jeho potenciál učit se, užívané strategie řešení úkolů, způsob přemýšlení, chybovost, typ podnětů, které testovanému pomáhají k vyšší efektivitě.

Obrázek č. 1: Model tří fází dynamického vyšetření (tzv. model „sendvič“) – volně převzato z Feuerstein, 2014.

V průběhu dynamického vyšetření nejprve zhodnotíme individuální vývojovou úroveň konkrétního klienta v jednotlivých oblastech, které jsou pro nás klíčové. Využíváme-li v klinické praxi druhý model dynamického vyšetření, tzv. model „dort“, pak při práci se žákem za pomoci vzdělávacích intervencí či zprostředkování potřebných strategií a postupů pro vyřešení dané úlohy průběžně zjišťujeme, k jak obtížným úlohám je schopen s naší podporou dojít. Mapujeme tak rozsah jeho zóny nejbližšího vývoje, tedy schopnosti a dovednosti, které se u žáka aktuálně vyvíjejí a pro jejichž ovládnutí je tak již připraven. V rámci dynamického vyšetření považujeme za ilustraci zóny nejbližšího vývoje rozdíl mezi samostatným výkonem žáka (pretest) a jeho výkonem za podpory či s asistencí dospělého (posttest). Tento postup není nutné aplikovat ve všech oblastech vyšetření, pouze v těch, které vnímáme jako podstatné či potenciálně rizikové a v nichž chceme získat informace o typu podpory a intervence, která žákovi nejlépe pomáhá. Za předpokladu, že se zaměříme pouze na mapování efektu podpory v oslabených oblastech, není nutné dynamickému hodnocení věnovat velkou časovou dotaci, často postačí pouze 20–30 minut.

Haywood a Lidz (2007) popisují procedurální vodítka pro sestavení vyšetření založeného na principech dynamické diagnostiky. Optimální postup dynamického vyšetření v diagnostické práci se žáky s nedostatečnou znalostí vyučovacího jazyka lze shrnout takto:

- analýza výsledků činnosti žáka (školní sešity, předchozí diagnostické zprávy, dosahované školní výsledky – školní testy apod.);
- rozhovor s těmi, kteří se podílejí na vzdělávacím procesu žáka (zejm. rodina, pedagogové žáka);
- pozorování žáka v jeho přirozeném prostředí, zpravidla ve školní třídě;
- sestavení diagnostické baterie na míru žákovi na základě diagnostických otázek vyplývajících z předchozích kroků;
- administrace standardizovaných metod včetně didaktických testů ke zjištění aktuální úrovně vývoje;
- provedení diagnostické úvahy;
- dynamické vyšetření a zjišťování zóny nejbližšího vývoje v oblastech, které jsou méně rozvinuté, nebo v nich žák dosahuje nižší úspěšnosti, než by odpovídalo očekávání;
- na základě poskytovaného zprostředkování sledovat další postup žáka, případně i osvojené strategie řešení v rámci oslabené oblasti.

Užívání dynamické diagnostiky v poradenské praxi dává plnou kontrolu nad stavbou vyšetření, volbou testových úloh a forem podpory či zácviu dítěte ve fázi intervence. Jedná se o přístup, v němž celý návrh vyšetření vychází z potřeby adekvátně popsat klientovy aktuální dovednosti a vzdělávací potřeby. Nese s sebou velkou svobodu ve volbě materiálů a postupů vzdělávací intervence a podpory žáka, ale také vyšší časové nároky na zácviu v tomto způsobu práce a na přípravu vyšetření. Jako zdroj materiálů pro dynamickou administraci u žáků s nedostatečnou znalostí vyučovacího jazyka lze využívat i stávající testové metody či intervenční nástroje.

Zásadně nevolíme metody nově standardizované. Primárně využíváme metody nestandardizované, nejrozumnější herní a reedukační materiály, případně standardizované metody, jejichž normy již neumožňují činit závěry o povaze výkonu žáka vůči populačnímu průměru (např. SB4 či testy Terman-Merillové, PDW, WISC-R, K-ABC či starší metody).

Z dynamické diagnostiky není možné činit závěry o výkonu žáka oproti populační normě. Výsledkem dynamického testování je popis postupů žáka při řešení úloh, informace o kvalitě výkonu žáka před a po nácviku potřebných strategií a popis pozorovaného zlepšení výkonu žáka v reakci na konkrétní formy podpory. Na základě získaných informací v rámci předchozí diagnostiky je důležité formulovat postupy, které mohou žákovi pomoci překonat v procesu vzdělávání jeho obtíže v oslabených oblastech. V rámci vyhodnocování účinnosti nastavených opatření je opět možné plně uplatňovat dynamické postupy zaměřené na sledování změn ve výkonu žáka v oslabených oblastech.¹⁷

¹⁷ Informace obsažené v metodickém textu vztahující se k dynamické diagnostice jsou pouze úvodem do užívání principů dynamické diagnostiky. Pro plnohodnotný zácviu v užívání principů dynamické diagnostiky v rámci ŠPZ je třeba absolvovat odpovídající výcvik s teoretickou a praktickou částí v celkovém rozsahu minimálně 40 hodin. Podrobnější informace o dynamické diagnostice lze načerpat v publikaci *Metodika ke kurzu „Využívání dynamicko-diagnostického přístupu v poradenské praxi“*; dostupné ze stránky: http://www.nuv.cz/uploads/KIPR/Vystupy_z_klicovych_aktivit/KA_6/Metodika_4.8._Vyuzivani_dynamicko_diagnostického_pristupu_v_poradenske_praxi.pdf

8.2 PSYCHOLOGICKÁ DIAGNOSTIKA

Nejčastěji používanými diagnostickými nástroji v poradenské praxi jsou testy kognitivních schopností či jiné výkonové testy, posuzovací škály a dotazníky. V případě práce s dotazníky či posuzovacími škálami je vhodné zvážit využití jazykové mutace metody, je-li dostupná. Její vyplnění je pro klienta a jeho zákonné zástupce méně zatěžující a nevyžaduje vyplňování společně s tlumočníkem.

Některé testy kognitivních schopností nesou označení *culture-free* (např. CFT 20-R – Cattellův test fluidní inteligence). Není ovšem možné považovat je za optimální metody vyšetření všech žáků s nedostatečnou znalostí českého jazyka. Tyto neverbální metody byly sice v minulosti skutečně konstruovány pro široké využití napříč různými jazykovými skupinami a kulturami, pozdější výzkumy však ukázaly, že i samotná povaha testových úloh je výrazně kulturně závislá. Velkou roli hraje např. obeznámenost testovaného s daným typem úloh, zběhlost v užívání analyticko-syntetického způsobu myšlení či ve způsobu a formátu odpovídání. Lze říci, že neverbální testy kognitivních schopností jsou poměrně vhodným nástrojem pro diagnostickou práci se žáky s nedostatečnou znalostí českého jazyka, kteří pocházejí z podobných kulturních podmínek, potřebujeme-li získat rámcovou představu o úrovni kognitivních schopností žáka ve srovnání s českou populací (např. pokud řešíme otázku přítomnosti mentálního postižení). Dále doporučujeme částečně modifikovanou administraci výkonových metod standardizovaných pro české prostředí.

V dalším textu se blíže věnujeme několika vybraným nástrojům určeným pro diagnostiku úrovně rozumových schopností – z hlediska míry kulturního zatížení jednotlivých subtestů popisujeme ty komplexní intelektové testy, které se ve školských poradenských zařízeních používají nejčastěji.

WISC-III (Wechslerova inteligenční škála pro děti)¹⁸

Vzhledem k stáří norem tohoto nástroje (standardizace v roce 2000) by měl být využíván již jen pro dynamickou diagnostiku. Při modifikaci testu WISC-III lze využít subtesty, které nejsou výrazně zatíženy kulturní zkušeností, jako jsou Doplnění obrázků, Kódování, Skládanky, Bludiště, Hledání symbolů.

Většina verbálních subtestů WISC-III pro testování žáků ze zcela odlišného sociokulturního prostředí a s odlišným mateřským jazykem není vhodná, ale u žáků, jejichž kulturně-sociální zázemí je obdobné naší euroamerické kultuře, a pokud je testování tlumočeno do mateřského jazyka žáka, lze využít i tyto části testu, s vědomím, že testujeme žáka s odlišným mateřským jazykem.

Jednotlivé subtesty WISC-III ve vztahu ke kulturnímu či etnickému znevýhodnění podle Glassera a Zimmermana (1967):¹⁹

Verbální subtesty:

- Vědomosti

Vztahuje se k naučené látce, většinou získané školní docházkou, proto je žák, který nepřišel do styku s těmito fakty, považován za znevýhodněného.

- Podobnosti

Při řešení se využívá abstraktní logické uvažování založené na pojmech, žák s odlišným mateřským jazykem proto musí mít přesné tlumočení examinátorových pokynů a pojmů do svého mateřského jazyka.

¹⁸ Wechsler Intelligence Scale for Children

¹⁹ Převzato z Nicholson, Alcorn (2008)

- Počty

Porozumění slovním úlohám je v přímé závislosti na úrovni jazykových dovedností. Přesná interpretace zadání slovní úlohy do mateřského jazyka může kompenzovat znevýhodnění dané jazykem.

- Slovník

Je spojen s bohatostí slovní zásoby, zkušeností s řečí, školní zkušeností s prostředím, ze kterého žák pochází. Vyžaduje hlubší porozumění slovům a jejich významu. U žáků, jejichž mateřský jazyk je jiný než ten, v němž je test administrován, může být výkon oslaben.

- Porozumění

Odráží vliv prostředí, ze kterého žák pochází, vliv kulturních vzorců, morálních hodnot, toho, co je vhodné dělat v určité konkrétní situaci. V případě, že zadáváme tento test, je třeba si všimnout toho, zda je odpověď žáka adekvátní dané kultuře, ve které žák vyrůstal (ověříme následně rozhovorem s rodiči).

- Opakování čísel

Subtest vykazuje nízké kulturní zatížení a vysokou míru jazykové náročnosti.

Performační subtesty:

- Doplnění obrázků

Obsahuje velmi málo položek specifických pro určité kulturní prostředí, některé ale mohou být dětem ze západní kultury známější (např. čtverec).

- Kódování

Nemá žádný specifický kulturní podtext, výkon v něm ale může být kulturně ovlivněn – znalostí pojmenování geometrických tvarů, zkušeností manipulace s tužkou a kreslením, rozpoznáváním číslic. Výkon je tedy částečně ovlivněn vzděláním i prostředím, ze kterého žák pochází.

- Řazení obrázků

Položky v subtestu jsou voleny tak, aby zobrazovaly spíše situace typické než specifické pro určité prostředí, ale zkušenosti žáka mohou jeho výkon významně ovlivňovat. Řešení subtestu částečně vyžaduje znalost prostředí, v němž se dítě na obrázku pohybuje.

- Kostky

Není díky své abstraktní povaze vázán na předchozí zkušenost žáka. Tento subtest je proto velmi užitečný při měření potenciálních schopností těch žáků, kteří pocházejí ze znevýhodněného prostředí. Může se v něm projevit vyšší úroveň kognitivních schopností, které nejsou ovlivněny prostředím, nebo odkrýt intelektový potenciál žáka s postižením řeči.

- Skládanky

Obsahuje položky, které jsou ve většině kultur zcela běžné. V tomto smyslu lze říci, že je relativně kulturně spravedlivý. Tento subtest lze obdobně jako subtest Kostky využít ke zjištění intelektového potenciálu významněji neovlivněného většinou kulturní zkušeností.

- Hledání symbolů

Podle autorů je tento subtest považován za kulturně spravedlivý.

- Bludiště

Ukazuje na schopnost plánování, percepční organizaci, vizuomotorickou koordinaci a sebekontrolu, proto by měl být využíván i pro práci s žáky s odlišným mateřským jazykem. Tento subtest je nezávislý na kulturním zázemí žáka, dříve se využíval pro měření inteligence u přírodních národů.

Kombinace subtestů Kostky, Skládanky, Bludiště a Kódování může sloužit k odhadu úrovně kulturně nezávislých schopností.

SON-R (Neverbální inteligenční test)²⁰

V manuálu testu SON-R je popsána holandská studie, ve které byl test zadáván 118 dětem imigrantů (hlavně z Maroka, Surinamu, Turecka, Indonésie, Antil) s průměrným věkem 3 a 5 let. Manuál uvádí, že tato studie může být užitečná pro představu o spolehlivosti testu při vyšetřování probandů z odlišného sociokulturního prostředí. Testové skóre těchto dětí byly porovnány se skóre holandských dětí s průměrným věkem 4 a 9 let. Průměrné skóre dětí, jejichž oba rodiče emigrovali, byly nižší zhruba o 8 bodů než u rodilých holandských dětí. Děti ze smíšených manželství, kdy jeden z rodičů byl holandské národnosti, dosahovaly běžných výkonů jako děti narozené v Holandsku. V případě žáků s odlišným mateřským jazykem tedy lze očekávat nižší výsledky i v českém prostředí, je však třeba mimo faktoru kulturního znevýhodnění brát v potaz také zkreslení dané stářím a neaktuálností norem nástroje. Největší rozdíly byly nalezené v subtestech Mozaiky a Analogie (Tellegen a kol., 2008).

IDS (Inteligenční a vývojová škála pro děti ve věku 5–10 let)²¹

V příručce k originální verzi testu se uvádí, že testovaná skupina byla složená ze 73 žáků cizojazyčného původu (jejich mateřskou řeč nebyla němčina) s průměrným věkem 8,11 let. Kontrolní skupinu tvořili žáci párově vyrovnaní se žáky s cizojazyčným původem podle věku, pohlaví a socioekonomického statusu. Průměrný inteligenční kvocient se nelišil od kontrolní skupiny, výsledky byly v pásmu průměru. V kognitivní oblasti byl ale významný rozdíl v řečově zatíženém subtestu Sluchová paměť, který je v kognitivní části testu jediným verbálním subtestem. Dále byl shledán rozdíl v subtestu Řeči receptivní a expresivní. V oblasti Sociálně-emočních kompetencí nebyl shledán žádný významný rozdíl mezi cizojazyčnými a německy mluvícími žáky. Subtest umožňuje hodnotit socioemoční oblast nezávisle na jazykové správnosti vyjadřování dětí a na rozsahu jejich slovní zásoby (Grob a kol., 2013).

ACFS (Dynamická diagnostika kognitivních funkcí u dětí)²²

Tato standardizovaná dynamická metoda nám pomůže odhalit silné a slabé stránky žáka a stanovit zónu jeho nejbližšího vývoje (možnosti dalšího rozvoje) a lze při ní sledovat i způsob práce a myšlenkových operací, které žák při zpracovávání jednotlivých úloh využívá nebo opomíjí. Při vytváření české verze ACFS proběhla validační studie a byly vypočítány orientační normy (další studie reliability a validity pro české prostředí mají být doplňovány). Česká verze vychází z americké a svými instrukcemi a podmínkami diagnostiky je uzpůsobena populaci českých předškolních žáků. Test ACFS se využívá také u nizozemských a australských dětí a u dětí s různým postižením a s vývojovým opožděním. Porovnáván je vždy výkon žáka v pretestu a (po následné intervenci) v posttestu. Examinátor sleduje, jakým způsobem žák řeší určitou úlohu, vede ho k porozumění procesu učení. To vyžaduje přesnou, kvalitní komunikaci, což je u žáků s nedostatečnou znalostí českého jazyka obtížné zajistit. Pokud proto žák neovládá jazyk, ve kterém je test administrován, na komunikační úrovni, je při dynamické práci nezbytné využít kvalitní tlumočnické služby. Pro vyšší věkovou skupinu dynamické testy dosud v ČR standardizovány nebyly a ani obecně nejsou běžně dostupné (Lidz, 2014).

²⁰ Snijders-Oomen nonverbal intelligence tests

²¹ The Intelligence and Development Scales

²² Application of Cognitive Functions Scale

WJ-IE (Woodcock–Johnson testy kognitivních schopností, mezinárodní edice)²³

- verbální schopnosti – jazykové znevýhodnění je přítomné ve všech částech subtestu;
- dlouhodobá paměť – nemělo by být přítomné jazykové znevýhodnění, slova jsou v „babylonštině“ (náhodné shluky písmen do slov), vytvářejí se naprosto nové paměťové spoje;
- prostorové myšlení – opět by nemělo být závislé na jazykových kompetencích, problémem ale může být latinka – kompenzovat se dá ukazováním na dílky jako u předškoláků;
- zvuky – záleží na jazykové větvi, ke které připadá rodný jazyk žáka (zda obsahuje typy rozdílů, které se v subtestu vyskytují). Dá se očekávat poměrně velký vliv jazyka; výsledek může ukazovat na citlivost k jazyku jako jeden z předpokladů učení se novému jazyku;
- formování konceptů – je závislé na znalosti jazyka a jeho přesném použití a je použitelné u žáků s jiným mateřským jazykem ve velmi omezené míře. Použití spíše nedoporučujeme;
- kvantitativní usuzování – některé položky mohou být závislé na znalosti jazyka (položky typu slovních úloh), tabulky s čísly by neměly být ovlivněny kulturním prostředím, alespoň u národů, kde se k vyjádření počtu používají arabské číslice; je náročnější na vysvětlení;
- vizuální porovnávání – výsledek by neměl být závislý na kulturních souvislostech;
- opakování čísel pozpátku – vybavování může být pomalejší (spojení slova s číslem) a kapacita může být snižena – zaplnění paměti další informací (překladem – není přímé spojení).

CFT 20-R (Cattellův test fluidní inteligence)²⁴

Pod zkratkou CFT se původně skrýval název *Cattell Cultural Fair Intelligence Test*. Jedním z důležitých cílů při konstrukci tohoto testu totiž byla minimalizace vlivu kulturně závislého procesu učení a sociálního klimatu při zachování prediktivní validity. Všechny položky testu jsou proto neverbální povahy. Jsou rozděleny do dvou částí, které obsahují čtyři stejné subtesty:

- Série – dítě vybírá z pěti obrázků ten, který nejlépe doplňuje řadu;
- Klasifikace – dítě vybírá z pěti obrázků ten, který nepatří k ostatním;
- Matice – dítě vybírá z pěti obrázků ten, který správně doplňuje matici;
- Topologie – dítě vybírá z pěti obrázků ten, který odpovídá pravidlům uplatněným v předloze.

Test byl v ČR standardizován jak pro žáky z dominantní populace (1 150 žáků), tak pro žáky z odlišného kulturního prostředí a s jinými životními podmínkami (653 žáků) (Cattell, Weiß, 2015). Skóry žáků z odlišného kulturního prostředí a s jinými životními podmínkami odpovídaly průměrovaným skórum dominantní populace na 95% intervalu spolehlivosti.

- Na obdobném principu jako CFT 20-R jsou založené také Ravenovy progresivní matice, s nimiž je s ohledem na stáří norem možné pracovat i podle principů dynamické diagnostiky.

8.3 SPECIÁLNĚ PEDAGOGICKÁ DIAGNOSTIKA

Speciálně pedagogické vyšetření žáka s nedostatečnou znalostí českého jazyka může přinášet určitá úskalí, zejména v následujících oblastech:

Výslovnost – špatná intonace, výslovnost některých českých hlásek pro žáka neznámých, komolení delších slov. Např. *ř* je obtížné pro asijské žáky, *i/í* pro vietnamské žáky a japonští žáci zase obtížně rozlišují *r/l*, protože ve svém jazyce tyto hlásky nerozlišují. Žáci se slovanským jazykem (slovenština, ruština, srbština apod.) s výslovností hlásek většinou problémy nemají, naopak je pro ně obtížný slovní a větný přízvuk ([Punčochář, Bernátková, 2011](#)).

²³ Woodcock–Johnson Tests of Cognitive Abilities, International Edition

²⁴ Culture fair intelligence test

Čtení – problém se může objevit v technice čtení, tempu i v porozumění a schopnosti reprodukce textu. Je zapotřebí mít na paměti, z jakého prostředí žáci přicházejí, jaké hlásky neznají v mateřském jazyce, zda znají latinku, či se do té doby učili číst/psát jiným druhem písma (azbuka apod.). Problémem může být také směr čtení. U některých národností sice není problém se znalostí hlásek, mateřský jazyk ale klade důraz na jinou slabiku, tudíž v intonaci textu bude tento rozdíl znát. Reprodukce obsahu přečteného úzce souvisí s dosaženou úrovní slovní zásoby v českém jazyce.

Psaní a písmo – osvojování písma může komplikovat odlišná znaková sada u žákova rodného jazyka (např. azbuka, arabské písmo, hebrejské písmo). U aplikace gramatických jevů v oblasti tvarosloví mohou obtíže spočívat v absenci některých jazykových pojmů, např. vietnamština nezná předponu, příponu a koncovku, což se promítá i do obtíží s určováním životnosti a neživotnosti podle koncovky. Tato oblast ale může způsobovat problémy i žákům, jejichž rodným jazykem je maďarština, turečtina, ale i ukrajinština nebo slovenština. Dále nesmíme opomenout, že v českém jazyce máme 7 pádů. U řady dalších jazyků tomu tak ale není. Důležitou oblastí je i slovosled ve větě, který se v jednotlivých jazycích rovněž může lišit ([Punčochář, Bernátková, 2011](#)). Většina gramatických jevů v českém jazyce je postavena na jazykovém citu. Takže pokud žákova znalost českého jazyka na komunikativní úrovni není dostatečná a vážne porozumění, je pro něj obtížné také chápat a vyvozovat gramatická pravidla.

Sluchová percepce – zde může docházet k neadekvátním výsledkům z důvodu jazykových odlišností v jednotlivých jazycích. Velmi problematické bývá už vysvětlení instrukcí k úkolům zaměřeným na oblast sluchové percepce a získané výsledky často nelze validně vyhodnotit. Do výkonu se navíc často promítá i oslabená pozornost a/nebo oslabená sluchová paměť, což se také špatně identifikuje.

Zraková percepce – opět může docházet k nepochopení zadaného úkolu. Vhodné je využívat principy dynamického přístupu, tedy postupné zprostředkování úkolů podle porovnávání předchozích obrazců a vysvětlování pojmů.

Zkouška lateralit – výsledek může ovlivnit pravolevá či levoprávní orientace v kultuře původu jedince.

Prostorová orientace – dynamický přístup lze velmi dobře využít ke zprostředkování informací podle obrazců a k úpravě otázek a instrukcí. Dítě například nemusí umístění obrazce slovně pojmenovat, nýbrž odpovědět na examinátorovu otázku ukázáním.

Matematické schopnosti – doporučujeme využívat principy dynamického přístupu při zjišťování představy o čísle (stimulační pracovní sešity J. Bednářové (2018), Zdeny Michalové (2012) apod.). U aplikace základních číselných numerací se strategie počítání mohou lišit z důvodu odlišných kulturních a jazykových podmínek.

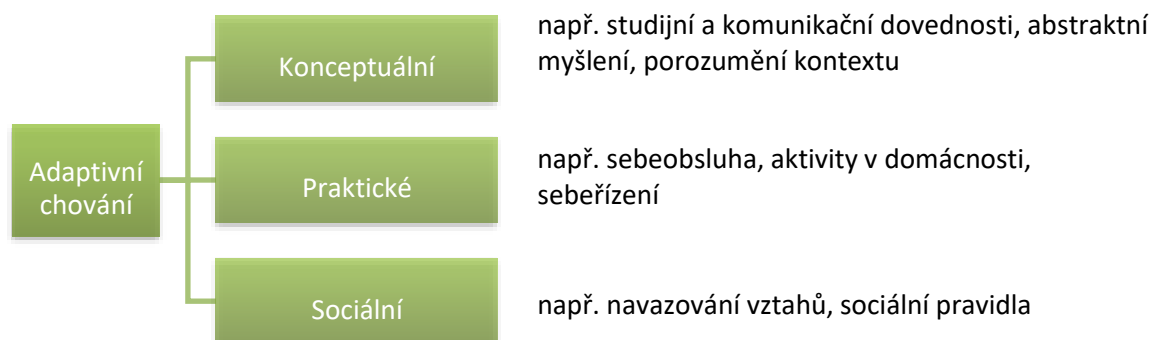
8.4 DIAGNOSTIKA ADAPTIVNÍHO CHOVÁNÍ

V rozmanité skupině žáků s nedostatečnou znalostí vyučovacího jazyka nalezneme žáky, kteří se poměrně snadno přizpůsobí nové životní situaci, odlišnému vzdělávacímu procesu a začnou si postupně osvojovat češtinu. V poradenské praxi se však budeme častěji setkávat s těmi žáky, jejichž míru obtíží nelze přisoudit prosté neznalosti jazyka, resp. máme u nich mimo jazykovou a kulturní bariéru podezření např. na poruchy pozornosti, poruchy autistického spektra či mentální postižení. V podobných diagnostických kontextech je vhodné provést komplexní posouzení každodenního fungování žáka a na základě detailních informací odborně posoudit, zda a jakým způsobem do projevů žáka zasahuje jeho jazykový deficit, nebo zda má chování jiné symptomy a příčiny. V případě podezření na mentální postižení je posouzení adaptivních schopností nezbytností.

Adaptivní chování je definováno jako naučené dovednosti, které jedinec vykonává, aby naplnil očekávání společnosti vůči osobám jeho věku a kulturní skupiny v praktické, konceptuální a sociální doméně (Schalock a kol., 2010). Tato definice Americké asociace pro intelektové a vývojové poruchy (AAIDD) je využívána mj. v současné verzi Diagnosticko-statistického manuálu (DSM-5), podle které je posouzení adaptivních schopností společně s inteligenčními testy nezbytnou součástí diagnostiky mentálního postižení (Raboch a kol., 2015). Tato kritéria jsou relevantní také podle 10. revize

Mezinárodní klasifikace nemocí MKN-10. Posouzení adaptivního chování je podstatné vzhledem ke kulturní závislosti dostupných intelektových testů, kterému není dost dobře možné se vyhnout ani u moderních metod.

Obrázek č. 3: Konstrukt adaptivního chování podle AAIDD, užíván v DSM-5 (American Psychiatric Association, 2013)

Adaptivní chování je vícedimenzionální konstrukt, který zahrnuje primárně motorické, konceptuální, praktické a sociální dovednosti. Motorické dovednosti jsou z konstruktů adaptivního chování podle AAIDD vyděleny, jelikož jejich posouzení a kompenzace bývají předmětem lékařské péče. U některých metod je posouzení této oblasti zachováno s přihlédnutím k ranému vývoji dítěte, případně u žáků se zdravotním postižením s ohledem na efektivitu užívání dostupných kompenzačních pomůcek.

V našem prostředí neexistují vhodné standardizované metody pro komplexní diagnostiku adaptivního chování – jsou k dispozici pouze orientační nástroje, např. Vinelandská škála sociální zralosti (Doll, 1974), Edukačně-hodnoticí profil žáka s poruchou autistického spektra (Čadilová a kol., 2012) či vybrané subtesty Škály hodnocení exekutivních funkcí u dětí (Gioia a kol., 2011). Aktuálně probíhá adaptace a vývoj nových metod s potenciálem pro hodnocení adaptivního chování u dětí. Jednou z nich jsou posuzovací škály adaptivního chování pro žáky s odlišným mateřským jazykem ve věku 5–16 let žijících v českém prostředí.

V období před publikací této metody doporučujeme sestavovat vyšetření adaptivního chování na základě tohoto modelu: v rámci rozhovoru či na základě vlastního předem strukturovaného dotazníku se dotazujeme zákonných zástupců žáka či pedagoga, jak spolehlivě žák vykonává související činnosti nebo ovládá dovednosti ve srovnání se žáky stejného věku (informace může podat pedagog) v jejich domácím a bezpečném prostředí (zákonný zástupce). Dotazujeme se na chování v období posledních cca 3 měsíců. V případě, že došlo ke změnám v chování, doptáme se také na případné kontextuální faktory. Ačkoli je hodnocenou osobou žák, měli bychom si být vědomi toho, že do způsobu posouzení chování žáka se promítá i vztah hodnotitele k posuzovanému a jeho postoj vůči němu (ať už se jedná o zákonného zástupce, či pedagoga). Zvažujeme také případnou motivaci posuzovatelů žáka nadhodnocovat či podhodnocovat.

Tabulka č. 2: Cílové oblasti posouzení adaptivních schopností (náměty pro rozhovor)

Doména	Rodič	Učitel
Konceptuální	Porozumění a aktivní komunikace v mateřském jazyce Porozumění a aktivní komunikace v češtině	Porozumění a aktivní komunikace v češtině Slovní zásoba Znalost varovných symbolů

	Slovní zásoba Znalost varovných symbolů Porozumění základním matematickým pojmům či operacím Schopnost se vyjádřit a dorozumět řečí a písemně Orientace v psaném textu Dohledávání informací a zdrojů Schopnost těžit informace z mluveného či psaného sdělení Schopnost hovořit o abstraktních pojmech Schopnost hovořit o fantazijních představách Schopnost určovat nadřazené a podřazené kategorie Orientace v základních fyzikálních veličinách (čas, prostor, hmotnost, teplota) Schopnost nakládat s penězi	Porozumění základním matematickým pojmům či operacím Schopnost se vyjádřit a dorozumět řečí a písemně Orientace v psaném textu Dohledávání informací a zdrojů Schopnost těžit informace z mluveného či psaného sdělení Schopnost hovořit o abstraktních pojmech Schopnost hovořit o fantazijních představách Schopnost určovat nadřazené a podřazené kategorie Orientace v základních fyzikálních veličinách (čas, prostor, hmotnost, teplota)
Praktická	Schopnost organizovat si vlastní činnost Samostatnost a efektivita Schopnost odložit uspokojení Plánování a zodpovědnost Ovládání emocí Vyrovňávání se s neúspěchem Sebeobsluha (jídlo, pití, oblékání, hygiena) Pomoc v domácnosti (vaření, úklid, obsluha spotřebičů) Bezpečnost při pohybu doma i mimo domov Rychlost osvojování dovedností	Schopnost organizovat si vlastní činnost Samostatnost a efektivita Ovládání emocí Vyrovňávání se s neúspěchem Sebeobsluha (jídlo, pití) Bezpečnost při pohybu ve škole Rychlost osvojování dovedností
Sociální	Vztahy se spolužáky a kamarády Jednání s dospělými Zájem o komunikaci Zájem o mezilidský kontakt Efektivita sociálního kontaktu	Vztahy se spolužáky a kamarády Jednání s dospělými Zájem o komunikaci Zájem o mezilidský kontakt Efektivita sociálního kontaktu

	Ohleduplnost a citlivost vůči ostatním Vnímavost v neverbální komunikaci Reakce na humor Schopnost napodobit chování nebo činnost Schopnost odhadnout důvěryhodnost osoby Porozumění sociálnímu kontextu situací Přiměřenost reakcí na sociální podněty Respektování sociálních zvyklostí (např. pozdrav, vykání, poděkování)	Ohleduplnost a citlivost vůči ostatním Vnímavost v neverbální komunikaci Reakce na humor Schopnost napodobit chování nebo činnost Schopnost odhadnout důvěryhodnost osoby Porozumění sociálnímu kontextu situací Přiměřenost reakcí na sociální podněty Respektování sociálních zvyklostí (např. pozdrav, vykání, poděkování)
Motorika	Hrubá motorika Jemná motorika Obratnost Zájem o pohybové aktivity	Hrubá motorika Jemná motorika Obratnost Zájem o pohybové aktivity

Kvalitativní analýzu adaptivního chování žáka lze využít jako podklad pro posouzení deficitních oblastí a potřeby vzdělávací podpory. V případě, že jsou v chování žáka popsány projevy, které nelze přičíst ani kulturně specifickým faktorům či nedostatečnému zvládnutí jazyka, a současně žák vykazuje speciální vzdělávací potřeby, může se jednat o klienta, který bude profitovat ze speciálně pedagogické péče. V případě, že klient vykazuje deficity v oblasti kognitivních schopností a sociálních nebo praktických dovedností, je žádoucí i přes nedostatek standardizovaných nástrojů provést rovněž vyšetření zaměřené na posouzení případného zdravotního postižení, a tedy odkázat žáka i jeho zákonné zástupce spolu s podrobnou zprávou na specializované zařízení k diagnostice (lékař) či je předat do péče příslušného speciálně pedagogického centra.

8.5 INTERPRETACE VÝSLEDKŮ VYŠETŘENÍ

D

Výsledky vyšetření interpretujeme ve vztahu k cíli diagnostického procesu. Vždy zohledňujeme specifické faktory, které ovlivnily projevy žáka a jeho výkon v testové situaci i omezení u použitých diagnostických metod. Pokud je opodstatněné interpretovat úroveň schopnosti či dovednosti žáka ve vztahu k populaci, doporučujeme postihovat ji tímto způsobem: ***Při omezeném zvládnutí českého jazyka a takových a takových úpravách v administraci metody dosahuje žák obdobného výkonu jako česky mluvící žák při standardní administraci v (tolika a tolika) letech.***

Při interpretaci bychom měli brát v potaz, zda jsou projevy a výkon žáka s ohledem na jeho věk a pohlaví v rámci dané kultury obvyklé a v jakém vývojovém období se ve vztahu ke své referenční skupině nachází. Podrobné informace získáme především v kontaktu s příslušníky dané kultury.

Kriticky zvažujeme, nakolik a jak lze výsledky vyšetření zobecnit – např. neusuzujeme ze střípků informací či náhodných postřehů na osobnostní charakteristiky klienta, nehodnotíme výkon klienta na základě jednoho subtestu, nepředpokládáme, že jsou projevy klienta v jednom prostředí obdobné jako v prostředí jiném atp.

9. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

LEGISLATIVNÍ DOKUMENTY

- Metodická informace ke konání přijímacího řízení uchazečů se speciálními vzdělávacími potřebami do 1. ročníku středního vzdělávání. Dostupné z: <https://www.inkluzivniskola.cz/content/metodicke-doporuceni-msmt-pro-zajisteni-podminek-konani-JPZ-uchazecu-s-SVP>
- Směrnice Rady 2001/55/ES: o minimálních normách pro poskytování dočasné ochrany v případě hromadného přílivu vysídlených osob a o opatřeních k zajištění rovnováhy mezi členskými státy při vynakládání úsilí v souvislosti s přijetím těchto osob a s následky z toho plynoucími. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX%3A32001L0055>
- Směrnice Rady 2003/9/ES: minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl. Brusel: Evropská komise. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX%3A32003L0009>
- Směrnice Rady 2004/81/ES: o povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou oběťmi obchodování s lidmi nebo obdrželi pomoc k nedovolenému přistěhovalectví, a kteří spolupracují s příslušnými orgány. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX%3A02004L0081-20040806>
- Směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX%3A02004L0083-20041020>
- Směrnice Rady 2005/71/ES ze dne 12. října 2005 o zvláštním postupu pro přijímání státních příslušníků třetích zemí pro účely vědeckého výzkumu. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX%3A02005L0071-20051123>
- Vyhláška č. 14/2005 Sb., o předškolním vzdělávání, ve znění pozdějších předpisů. Dostupné z: <https://www.msmt.cz/dokumenty-3/vyhlaske-ke-skolskemu-zakonu>
- Vyhláška č. 27/2016 Sb., o vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných, ve znění pozdějších předpisů. Dostupné z: <https://www.msmt.cz/dokumenty-3/vyhlaske-ke-skolskemu-zakonu>
- Vyhláška č. 48/2005 Sb., o základním vzdělávání a některých náležitostech plnění povinné školní docházky, ve znění pozdějších předpisů. Dostupné z: <https://www.msmt.cz/dokumenty-3/vyhlaske-ke-skolskemu-zakonu>
- Vyhláška č. 177/2009 Sb., o bližších podmínkách ukončování vzdělávání ve středních školách maturitní zkouškou, ve znění pozdějších předpisů. Dostupné z: <https://www.msmt.cz/dokumenty-3/vyhlaske-ke-skolskemu-zakonu>
- Vyhláška č. 353/2016 Sb., o přijímacím řízení ke střednímu vzdělávání, ve znění pozdějších předpisů. Dostupné z: <https://www.msmt.cz/dokumenty-3/vyhlaske-ke-skolskemu-zakonu>
- Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1999-326>
- Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů. Dostupné z: <https://www.msmt.cz/dokumenty-3/skolsky-zakon>

DALŠÍ ELEKTRONICKÉ ZDROJE

- BALHAROVÁ, Kamila, 2002–2021. *KamiNet: čeština* [online]. [cit. 2021-05-24]. Dostupné z: <http://www.kaminet.cz/ces.php>

- INTEGRAČNÍ CENTRUM PRAHA, o.p.s., 2021. *Integrační centrum Praha* [online]. [cit. 2020-05-25]. Dostupné z: <https://icpraha.com/>
- LINGEA. *Nechybujte: portál o českém jazyce* [online]. [cit. 2020-05-25]. Dostupné z: <https://www.nechybujte.cz/>
- META, o.p.s. *Inkluzivní škola* [online]. [cit. 2020-05-25]. Dostupné z: <https://www.inkluzivniskola.cz/>
- META, o.p.s., 2020. *Publikace a produkty* [online]. [cit. 2020-05-25]. Dostupné z: <https://meta-ops.eu/publikace-produkty/>
- META, o.p.s. *Ukrajina* [online]. [cit. 2020-05-25]. Dostupné z: https://www.inkluzivniskola.cz/sites/default/files/uploaded/ukrajina_dbkvs_0.pdf
- MINISTERSTVO PRÁCE A SOCIÁLNÍCH VĚCÍ. *Integrace cizinců* [online]. [cit. 2020-05-25]. Dostupné z: <https://www.mpsv.cz/integrace-cizincu>
- MINISTERSTVO SPRAVEDLNOSTI ČESKÉ REPUBLIKY. *Evidence znalců a tlumočnicků* [online]. [cit. 2020-05-25]. Dostupné z: [http://datalot.justice.cz/justice/repznatl.nsf/\\$\\$SearchForm?OpenForm&Seq=1%20%23_Refresh_KW_select_5](http://datalot.justice.cz/justice/repznatl.nsf/$$SearchForm?OpenForm&Seq=1%20%23_Refresh_KW_select_5)
- MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY. *Evropské jazykové portfolio* [online]. [cit. 2021-05-26]. Dostupné z: <https://ejp.rvp.cz/>
- MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY. *Společný evropský referenční rámec pro jazyky* [online]. [cit. 2020-05-25]. Dostupné z: <http://www.msmt.cz/mezinarodni-vztahy/spolecny-evropsky-referencni-ramec-pro-jazyky>
- MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY. *Vzdělávání žáků-cizinců* [online]. [cit. 2020-05-25]. Dostupné z: <https://www.msmt.cz/vzdelavani/zakladni-vzdelavani/vzdelavani-zaku-cizincu>
- NÁRODNÍ PEDAGOGICKÝ INSTITUT ČESKÉ REPUBLIKY, 2016. *Čeština jako druhý jazyk – učebnice, materiály, metodiky* [online]. [cit. 2020-05-31]. Dostupné z: <https://cizinci.npi.cz/metodiky>
- NÁRODNÍ PEDAGOGICKÝ INSTITUT ČESKÉ REPUBLIKY, 2016. *Portál podpory pedagogických pracovníků vzdělávajících děti/žáky cizince* [online]. [cit. 2020-05-25]. Dostupné z: <https://cizinci.npi.cz/>
- RESPEKT NEBOLÍ. *Archiv metod* [online]. [cit. 2020-05-25]. Dostupné z: <http://www.respektneboli.eu/pedagogove/archiv-metod>
- SPRÁVA UPRCHLICKÝCH ZAŘÍZENÍ MINISTERSTVA VNITRA. *Centra na podporu integrace cizinců* [online]. [cit. 2020-05-25]. Dostupné z: <http://www.integracnicentra.cz/>

TIŠTĚNÉ PUBLIKACE

- BERG-CROSS, L., CHINEN, R. T., 1995. Multicultural training models and the Person-in-Culture Interview. In: PONTEROTTO, Joseph G., CASAS, J. Manuel, SUZUKI, Lisa A., ALEXANDER, Charlene M. (eds.). *Handbook of multicultural counseling*. Thousand Oaks: SAGE Publications, ISBN 978-0-8039-5507-3.
- CATTEL, Raymond Bernard a WEIß, Rudolf H., 2015. *Cattellův test fluidní inteligence CFT 20-R*. Praha: Hogrefe – Testcentrum.
- CUMMINS, Jim, 2000. *Language, power and pedagogy: bilingual children in the crossfire* [online]. Clevedon [England]: Multilingual Matters. ISBN 1-85359-473-3.
- ČADILOVÁ, Věra a kol., 2012. *Edukačně-hodnotící profil dítěte s poruchou autistického spektra: [(do 7 let)]*. 3. vyd. Praha: Asociace pomáhající lidem s autismem – APLA Praha, střední Čechy. ISBN 978-80-87690-20-8.
- ČERNÍK, Jan a kol., 2006. *S vietnamskými dětmi na českých školách*. Jinočany: H & H. Multikulturní inspirace. ISBN 80-7319-055-9.

- *Diagnostic and statistical manual of mental disorders DSM-5*, 2013. 5th ed. Washington: American psychiatric publishing. ISBN 978-0-89042-555-8.
- DOLL, Edgar A., 1974. *Vinelandská škála sociální zralosti*. Bratislava: Psychodiagnostické a didaktické testy.
- FEUERSTEIN, Reuven a kol., 2014. *Vytváření a zvyšování kognitivní modifikovatelnosti: Feuersteinův program instrumentálního obohacení*. 1. české vyd. Praha: Karolinum. ISBN 978-80-246-2400-6.
- GIOIA, Gerard A., ISQUITH, Peter K., GUY, Steven C., KENWORTHY, Lauren, 2011. *BRIEF: hodnocení exekutivních funkcí u dětí*. Praha: Hogrefe – Testcentrum.
- GLASSER, A. J., ZIMMERMAN, I. L., 1967. *Clinical Interpretation of the Wechsler Intelligence Scale for Children (WISC)*. New York: Grune and Stratton.
- GROB, Alexander, MEYER, Christine S., HAGMANN-VON ARX, Priska, 2013. *IDS: inteligenční a vývojová škála pro děti ve věku 5–10 let*. Praha: Hogrefe – Testcentrum.
- HAYWOOD, H. Carl, ed., LIDZ, Carol S., ed., 2007. *Dynamic assessment in practice: clinical and educational applications*. Cambridge: Cambridge University Press. ISBN 978-0-521-61412-2.
- HIRT, Tomáš, ed., 2011 [?]. *Vietnamci, Mongolové a Ukrajinci v ČR: pracovní migrace, životní podmínky, kulturní specifika: informační příručka Policie ČR*. [Praha]: Ministerstvo vnitra. ISBN 978-80-7312-063-4. Dostupné z: <https://www.clovekvtisni.cz/media/publications/105/file/1367397604-metodika-cizinci-web.pdf>
- LIDZ, Carol, 2014. *Dynamické testování kognitivních funkcí u dětí: ACFS-CZ (3-6 let)*. Praha: Propsyco.
- LUCKÁ, Barbora, CHADIMOVÁ, Lucie a kol., 2019. *Metodika ke kurzu Využívání dynamicko-diagnostického přístupu v poradenské praxi*. Praha: NÚV. ISBN 978-80-7481-251-4. Dostupné z: http://www.nuv.cz/uploads/KIPR/Vystupy_z_klicovych_aktivit/KA_6/Metodika_4.8._Vyuzivani_dynamicko_diagnostickeho_pristupu_v_poradenske_praxi.pdf
- MÁLKOVÁ, Gabriela, 2015. *Vývojový vztah fonemického povědomí a znalosti písmen*. Praha: Togga. ISBN 978-80-7476-093-8.
- MIKULKOVÁ, Gabriela, 2014. *Analýza služeb školských poradenských zařízení pro žáky-cizince: Příprava systémového řešení péče o žáky-cizince ve školských poradenských zařízeních*. Praha: NÚV.
- NICHOLSON, C. L., ALCORN, C. L., 2008. *Vzdělávací aplikace WISC – III*. Praha: Testcentrum-Hogrefe.
- ORTIZ, S. O., DYNDIA, A. M. Use of Intelligence Tests with Culturally and Linguistically Diverse Populations. In FLANAGAN, Dawn P. a HARRISON, Patti L. (eds.), 2005. *Contemporary Intellectual Assessment: Theories, Tests, and Issues*. New York: Guilford Press, ISBN 1-593-85125-1.
- PODLAHOVÁ BOŘKOVCOVÁ, Marie a kol., 2013. *Mají na to!: jak podpořit sociálně znevýhodněné děti na ZŠ*. Praha: Člověk v tísni, 2013. Dostupné z: <http://www.majinato.cz/index.php>
- PUNČOCHÁŘ, Martin, BERNÁTKOVÁ, Tatjana, [2011?]. *Začlenění a vzdělávání dětí cizinců: metodická příručka pro pedagogy: vzdělávání dětí cizinců v Ústeckém kraji*. [Ústí nad Labem: s.n.]. ISBN 978-80-260-2266-4. Dostupné z: <https://docplayer.cz/317911-Zacleneni-a-vzdelavani-deti-cizincu.html>
- RABOCH, Jiří, ed. a kol., 2015. *DSM-5®: diagnostický a statistický manuál duševních poruch*. První české vydání. Praha: Hogrefe – Testcentrum. ISBN 978-80-86471-52-5.
- SCHALOCK, Robert L. a kol., 2010. *Intellectual disability: definition, classification, and systems of supports*. 11th ed. Washington: American Association on Intellectual and Developmental Disabilities. ISBN 978-1-935304-04-3.
- TANAKA-MATSUMI, J., HIGGINBOTHAM, H. N., 1996. Behavioral approaches to counseling across cultures. In PEDERSEN, P. B., DRAGUNS, J. G., LONNER, W. J. a TRIMBLE, J. E. (eds.). *Counseling across cultures*. Thousand Oaks: SAGE Publications. ISBN 978-0-8039-5749-7.

- TANAKA-MATSUMI, J., SEIDEN, D. Y., NEI LAM, K., 1996. The culturally informed functional assessment (CIFA) interview: a strategy for cross-cultural behavioral practice. *Cognitive and Behavioral Practice*. 3(2). ISSN 1077-7229.
- TELLEGEN, Peter J., LAROS, Jacob A., HEIDER, David, 2008. *SON-R 2½–7*. Praha: Hogrefe – Testcentrum.

10. PŘÍLOHY

10.1 VZOR ČESTNÉHO PROHLÁŠENÍ O TLUMOČNICKÝCH SLUŽBÁCH V RÁMCI VYŠETŘENÍ V ŠPZ

Já,,

narozen/a dne

v,

souhlasím s tím a beru na vědomí, že v průběhu poradenského setkání budu v roli nestranného tlumočníka.

Prohlašuji, že nemám soukromý zájem na výsledku vyšetření.

Zavazuji se, že:

- citlivé a osobní informace o klientovi a jeho rodině získané v průběhu sezení nebudu předávat třetím stranám ani s nimi jakkoli dál nakládat;
- klientovi, jeho zákonným zástupcům a poradenskému pracovníkovi poskytnu přesné a srozumitelné tlumočení poradenského setkání bez jakýchkoli dodatečných zásahů či úprav sdělovaných informací;
- v průběhu práce s diagnostickými metodami se zdržím jakýchkoli zásahů nad rámec překladu instrukcí poradenského pracovníka a případně, že jeho instrukci nebude možné přeložit doslovně, budu se snažit používat taková vyjádření, která žákovi neposkytnou dodatečnou náповědu správné odpovědi;
- odpovědi žáka budu překládat přesně včetně případných nepřesností či chyb v jeho odpovědích.

V..... dne.....

Podpis tlumočníka

Souhlas zákonného zástupce s tlumočením poradenského vyšetření

Souhlasím s tím, že poradenské vyšetření mého syna / mé dcery bude tlumočeno výše uvedeným tlumočníkem za výše uvedených podmínek.

V..... dne.....

Podpis zákonného zástupce

10.2 VYBRANÉ STATISTIKY K POČTU CIZINCŮ V MŠ, ZŠ A SŠ K 30. 9. 2020

státní občanství	děti v MŠ	procenta z celkem	žáci ZŠ	procenta z celkem	žáci SŠ	procenta z celkem
Celkem	357598		962348		432896	
Česká republika	345734	96,68	933968	97,05	423145	97,75
Cizinci celkem	11864	3,32	28380	2,95	9751	2,25
státy EU	3504	0,98	8499	0,88	2667	0,62
z toho Slovensko	2040	0,57	5569	0,58	1877	0,43
ostatní evropské státy	4242	1,19	11477	1,19	4469	1,03
ostatní státy světa a zatím nezjištěné	4118	1,15	8404	0,87	2615	0,60

kraj	celkem dětí MŠ	procenta cizinců	kraj	celkem žáků ZŠ	procenta cizinců	kraj	celkem žáků SŠ	procenta cizinců
Praha	42578	11,29	Praha	110975	9,18	Praha	68648	6,17
Karlovarský	8341	5,48	Karlovarský	25151	4,63	Karlovarský	10512	3,74
Plzeňský	18789	4,30	Plzeňský	52501	4,43	Plzeňský	22849	2,77
Středočeský	51197	3,50	Liberecký	41772	2,98	Liberecký	16273	2,02
Liberecký	14962	3,19	Středočeský	136710	2,96	Jihomoravský	46758	1,89
Ústecký	24230	2,58	Ústecký	75890	2,33	Středočeský	40588	1,88
Jihomoravský	41058	2,22	Jihomoravský	106890	2,11	Ústecký	32905	1,65
Jihočeský	22651	2,07	Jihočeský	58146	1,92	Jihočeský	27250	1,35
Pardubický	17897	1,86	Pardubický	47454	1,77	Pardubický	22532	1,27
Královéhradecký	18311	1,74	Královéhradecký	49850	1,68	Královéhradecký	22956	1,27
Vysočina	17527	1,28	Vysočina	45419	1,37	Zlínský	24579	0,97
Olomoucký	22249	0,86	Zlínský	50813	0,95	Vysočina	21944	0,91
Moravskoslezský	38073	0,81	Moravskoslezský	104829	0,93	Moravskoslezský	47837	0,80
Zlínský	19735	0,73	Olomoucký	55948	0,90	Olomoucký	27265	0,74

státní občanství	děti v MŠ	procento z dětí	procenta z cizinců	státní občanství	žáci ZŠ	procento z žáků	procenta z cizinců	státní občanství	žáci SŠ	procento z žáků	procenta z cizinců
Ukrajina	2932	0,820	24,713	Ukrajina	8408	0,874	29,626	Ukrajina	2995	0,692	30,715
Vietnam	2781	0,804	23,441	Slovensko	5569	0,579	19,623	Slovensko	1877	0,434	19,249
Slovensko	2040	0,570	17,195	Vietnam	5497	0,571	19,369	Vietnam	1742	0,402	17,865
Rusko	779	0,218	6,566	Rusko	1703	0,177	6,001	Rusko	1063	0,246	10,901
Mongolsko	446	0,125	3,759	Mongolsko	925	0,096	3,259	Mongolsko	201	0,046	2,061
Rumunsko	357	0,100	3,009	Bulharsko	688	0,071	2,424	Bulharsko	179	0,041	1,836
Bulharsko	292	0,082	2,461	Rumunsko	683	0,071	2,407	Kazachstán	161	0,037	1,651
Polsko	210	0,059	1,770	Moldavsko	509	0,053	1,794	Moldavsko	159	0,037	1,631
Moldavsko	184	0,051	1,551	Polsko	479	0,050	1,688	Rumunsko	129	0,030	1,323
Čína	125	0,035	1,054	Čína	431	0,045	1,519	Polsko	116	0,027	1,19